

60 JAAR

V.V.IJ.

*Deze jubileumuitgave is tot stand gekomen met medewerking van
en met dank aan:*

*de jubileumcommissie
gerard kruithof, ontwerp omslag
industrie en middenstand
zij, die materiaal ter beschikking stelden*

Een springlevende club

Wie jong is die wil wat

Iedereen kent deze kreet uit omroepand en eigenlijk is het discriminerend naar de ouderen. Ik zou durven stellen dat de zestigjarige voetbalvereniging IJsselstein ook nog heel wat wil.

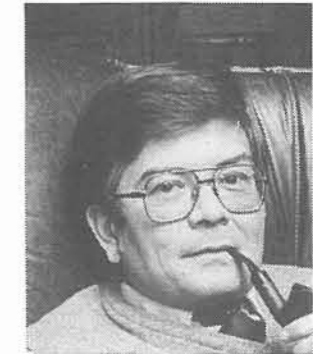
Zestig jaar VVIJ is niet niks en is het goed om daar bij stil te staan. De jubileumcommissie is er ook erg mee bezig geweest om dit feest luister bij te zetten. U, leden en de IJsselsteinse gemeenschap moeten er echter voor zorgen dat het een echte verjaardag wordt. Niet alleen door uw aanwezigheid maar vooral ook door mee te doen aan de toekomst. Een zestigjarige wil namelijk nog heel veel. Het wil ontspanning en inspanning voor jong en oud, om en in het veld, met en zonder bal. Voor de actieven zou ik zeggen doe er nog een schepje bovenop, voor de passieven zou ik zeggen wordt actief.

Het verleden heeft de band geschapen voor de toekomst, die we samen moeten maken. Senioren en junioren, hand in hand, wat wil je meer als vereniging.

De spelletjesdagen op 7 en 8 juni 1986 hebben het voor mij bewezen dat het kan. De 60-jarige vereniging is springlevend en wil nog heel veel op de groene grasmatten en daarbuiten.

Laten we er met zijn allen iets moois van maken.

Phons Schröder

60 jaar zorg

In de gezondheidszorg kent men diverse zorgsystemen. Drie belangrijke zal ik u noemen.

1. De zelfzorg.
 2. De mantelzorg.
 3. De professionele zorg.
- Wat houden deze zorgsystemen in?

De zelfzorg

De zelfzorg is de zorg die een mens aan zijn eigen lichaam moet kunnen besteden, zonder hulp van anderen. Je ziet dit vooral in de opvoeding van kinderen, waarbij we hen leren zichzelf te wassen, aan te kleden en zichzelf te voeden. Zelfzorg is dus een van de basiselementen van het menselijk bestaan.

Mantelzorg

Mantelzorg is de zorg die de directe omgeving aan een mens geeft, de familie-, buren- en groepshulp.

Professionele zorg

Deze zorg wordt gegeven door beroepskrachten zoals artsen, fysiotherapeuten en verpleegsters.

Wat hebben deze zorgsystemen nu met VVIJ te maken? Ik denk heel veel.

Een vereniging die zestig jaar bestaat heeft zestig jaar zelfzorg.

In een sportvereniging leren de „kleintjes“ vrij veel zelfzorg. De ouders van de „kleine Fjes“ komen in het begin vrij vaak om hun kinderen te wassen, aan en uit te kleden en te enthousiasmeren. Vrij gauw wordt het een en ander overgelaten aan enkele begeleiders en de

elftalleider. Deze laatste leert de pupillen via training en spel de lichaamsspieren te beheersen, maar daarnaast is het zijn taak dat de kinderen zichzelf goed verzorgen en is dus een aanvulling op de thuiszorg. Een tweede facet van een sportvereniging is de mantelzorg. Binnen de club leer je mekaar helpen en help je elkaar ook.

Een 60-jarige vereniging heeft dat al die jaren gedaan en mogelijk gemaakt. Vanuit de gezondheidszorg bekeken is het zeker een felicitatie waard dat een vereniging dat zestig jaar heeft gepresteerd.

Zestig jaar zorg aan de IJsselsteinse gemeenschap op non-profit basis.

VVIJ is dan ook niet meer weg te denken uit de gemeenschap. Evenmin is het voetbal niet meer weg te cijferen uit de gezondheidszorg, niet alleen vanwege de blessures, maar veel meer door de andere facetten van deze sport. Via het voetballen traint de mens zijn spierstelsel, beweegt hij zowat al zijn gewrichten en belast hij zijn hartspier.

Ook ons hart heeft oefening nodig.

Het voetbalspel heeft de piekbelasting en de duurtraining in zich en is dus een ideale sport voor onze hartspier.

Een goedgetrainde hartspier is een zorg minder voor onze gezondheidszorg.

VVIJ heeft de afgelopen zestig jaar veel bijdragen aan het IJsselsteinse leven en de gezondheidszorg in het bijzonder.

Voor de toekomst hoop ik dat velen zich bij de club zullen aansluiten en nog veel meer actief bezig zullen zijn binnen de vereniging teneinde gezamenlijk gezond honderd jaar te worden.

Van 50 naar 60

Het is eigenlijk nog zo kort geleden dat het fantastische boekje VVIJ 50 jaar het licht deed zien toen VVIJ 50 jaar bestond. Toch is het weer al 10 jaar later als ondergetekende dit stuk, bestemd voor deze Jubileum VVIJ'er, in elkaar zet.

In die tien jaar is er zoveel gebeurd. Dingen die voor een buitenstaander of iemand die VVIJ een beetje, maar niet zo goed van binnen kent misschien niet zo veel zeggen.

De echte leden en daar bedoel ik mee jeugd- en ouderen, mensen die veel zeer veel voor de vereniging doen. Maar ook mensen, die minder doen maar toch kunnen meepraten over het wel en wee van VVIJ.

Hoe kan een vereniging als VVIJ al 60 jaar bestaan.

Daar komt ongelooflijk veel voor kijken.

We vinden dit tegenwoordig gewoon. Ach het gaat toch allemaal vanzelf.

Nee, dat is een grote misrekening van velen.

Niets gaat vanzelf ook een sportclub is afhankelijk van velen.

Zal ik mij eens wagen aan een reeks van instanties en personen, commissies enz. enz.?

Hier komen ze dan

Middenstand van IJsselstein één van de pijlers waar b.v. zowel letterlijk als figuurlijk VVIJ op toert.

Weet u het nog de heipalenactie in de laatste 10 jaar. Een mijlpaal in de geschiedenis van een eigen home.

Verder een ieder die het aandurfde in de vereniging zelf met die middenstand in zee te gaan voor een fantastisch clubgebouw.

Zelf doen en zelf exploiteren dat was het plan. Het zal nu echt wel wat moeilijker gaan, maar het gaat nog steeds met de eigen leden en ook wel niet leden.

Maar ook die middenstand maakt het nu b.v. mogelijk dit zeer fraaie jubileum nummer het licht te doen zien.

Het 10 keer per jaar uitgebrachte clubblad is aan hen te danken, want geen geld, geen blad, dat is wel simpel.

Dat was er een, er zijn er nog vele

Kijken we b.v. in eigen kring dan kan VVIJ trots zijn op de mensen die de vereniging vandaag en in het verleden dienen en dienden.

Een bestuur staat altijd aan den hoofde zegt men in 50 jaar VVIJ.

Maar daar aanvast zit zoveel, want een bestuur alleen is geen vereniging.

Bij VVIJ kent men naast het bestuur de volgende commissies:

Jeugdcommissie
Clubhuiscommissie
Strafcommissie
Ballotagecommissie
Jubileumcommissie
Sportkeuringscommissie
Clubbladcommissie
Commissie verzekering spelers en speelsters
Commissie damesvoetbal

Wat doet b.v. een jeugdcommissie bij VVIJ.

Die bestaat bij VVIJ uit 5 mensen die het gehele jeugdvoetbal en wat daar omheen vast zit regelt.

Op dit moment is deze bezet door:

R. de Kruyff: coördinator en wedstrijdsecr. A-B.

H. Schouten: wedstrijdsecr. C-D.

K. v.d. Kley: wedstrijdsecretaris.

Je kan er nooit omheen dat wie de jeugd heeft heeft de toekomst.

Aan deze jeugdcommissie zit vast de begeleiding van die jeugd. VVIJ bezit ongeveer 27 jeugdelftallen in de categorie A-B-C-D-E-F.

Zelden is er gebrek aan leiding. Toch kunnen vooral leden, mensen die al zo veel doen voor die jeugd, best eens dienen als aflossing van de wacht.

Een uitstekende organisatie kenmerkt deze groep. Veel pro deo werk, veel vrije tijd wordt hier ingestoken.

Het rendement is niet altijd evenredig, maar dat zal in iedere vereniging wel het geval zijn.

Clubhuiscommissie

Na de opening stond die voor een zware taak aan de slag te gaan.

Natuurlijk mensen genoeg in het begin.

Er werd een commissie gevormd. Deze commissie staat onder leiding van mevrouw Van Elteren.

Een uitermate belangrijke taak met erg veel werk zeker in de weekenden.

Maar ook zeer veel bijeenkomen voor allerlei activiteiten.

Ook hier weer de zogenaamde barploeg-keukenploeg en schoonmaakploeg.

Alles weer pro deo voorwaar een fantastische opgave, maar ieder seizoen weer klasse voor elkaar.

Strafcommissie

In het verleden kon je er op rekenen dat als je zitting had in die commissie dat je toch wel elke week bijelkaar zat voor e.e.a.

Nu na het invoeren van de boekingsystemen een commissie die alleen bijeenkomt voor zware gevallen.

Ballotagecommissie

Een commissie die zelden bijeenkomt om reden dat mensen die lid willen worden bij VVIJ vrijwel altijd welkom zijn.

Jubileumcommissie

Is nu een half jaar zeer druk bezig aan het 60-jarig bestaan. De volgende leden hebben nu zitting.

Jerrold Asmus
Kees v.d. Linden
Marianne Blokzijl
Rian Kemp
Koert Meyer
Marcel van Rooyen
J. de Leeuw

Voor het vieren van een jubileum komt veel kijken.

De commissie zal te allen tijde van een viering veel werk moeten verzetten.

Toch wel leuk werk maar ook tijdrovend.

Of de commissie in de samenstelling zoals aangegeven over 15 jaar nog bestaat is geen feit, maar misschien is hij om te dopen naar festiviteitencommissie wie weet.

Veel moest worden gedaan, maar alles is goed verlopen.

Sportkeuringscommissie

Eigenlijk geen commissie van velen maar van 1 persoon.

René v.d. Brugge doet dit werk voor het eerst dit seizoen.

Veel zeer veel werk brengt het met zich mede, maar ook VVIJ houdt zich aan de spelregels van sportkeuring vastgesteld door KNVB.

Clubbladcommissie

Eigenlijk redactie, loopt na de jaren van Frans Walree en Piet

Tammer wat minder (gebrek aan mankracht), maar toch iedere keer weer een fijn clubblad op de deurmat. Jan den Hartog verzorgt dit al weer 7 seizoenen op goede wijze en ook dit jubileumnummer kwam mede door zijn werk tot stand.

Uiteraard zit ook hier weer aan vast de verspreiding. 9 leden doen dit door weer en wind.

Wilt u ze weten, hier zijn ze:

Jo Vergouw (al vanaf het begin)

Cor Goes

Mevrouw van Doorn

Piet Hintzen

H. Westland

Wim Janssen

Ans v.d. Giessen

A. Nagtegaal (al vele jaren) en

Adri Tersteeg

Het muteren en verzorgen van aantallen ook daar is René v.d. Brugge de man.

Commissie verzekering spelers en speelsters

Dit niet zo bekend zijnde onderdeel in de club is van wezenlijk belang. Ook hier weer René v.d. Brugge als verzorger.

Commissie damesvoetbal

VVIJ telt 2 van die elftallen. Deze elftallen worden door een commissie damesvoetbal verzorgd.

Ook hebben ze een trainer. Ze trainen 2 keer per week.

Senioren

Uiteraard mist u de senioren het eerste enz. weet u wel.

Het seniorenvoetbal wordt door een wedstrijdsecretaris senioren-voetbal verzorgd.

Bert v. Vliet doet dit op een goede en gedeege wijze.

VVIJ telt 11 senioren elftallen.

Ontzettend veel werk waar veel vrije tijd in gaat zitten. Maar ook hij doet het met plezier.

Dan mist u in deze opsomming nog wie verzorgt de reizen van de jeugd naar zijn wedstrijd.

Dat doen de inwoners ook weer pro deo van IJsselstein en waar een lid dan ook mag wonen.

Iedere vader of moeder van deze jeugdigen rijden om tourbeurt naar de wedstrijd van hun zoon en neemt dan ook in de auto een paar andere spelers mee.

En nog zeer veel werk wordt door mensen, echte clubmensen, in de vereniging gedaan.

Wat behoort een voetbalclub voor een gemeente IJsselstein te zijn.

Als u goed hebt gelezen doet VVIJ er alles aan om een voorbeeld te zijn van goede wille.

Het zou echter te ver gaan om te zeggen er kan niet meer gedaan worden.

Maar, daar is hulp voor nodig.

Er ligt nog steeds een aanvraag voor meer en betere accommodatie bij de gemeente IJsselstein.

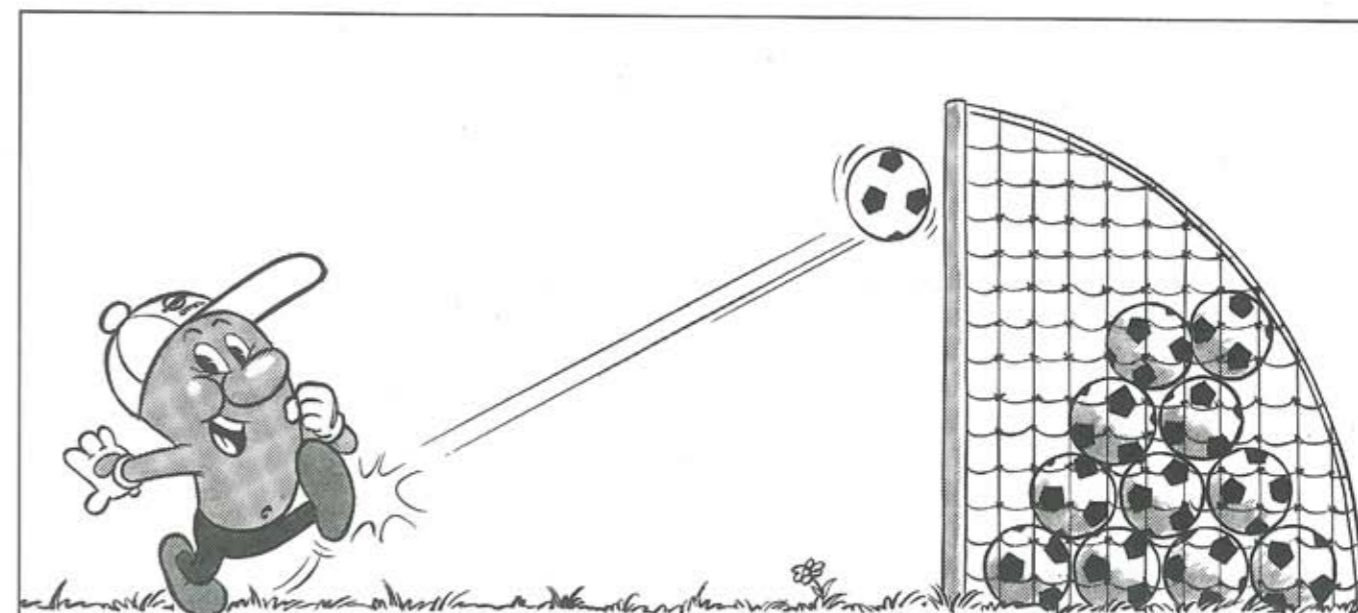
VVIJ en ook YFC zal er voor blijven knokken een ieder die in IJsselstein domicilie heeft of zoekt een goed produkt van zijn club aan te bieden.

Geef ze de middelen en dat hoeven geen grote middelen te zijn.

De club heeft en bewijst nog steeds dat ze gezien mag worden op een zeer goede organisatorisch vlak en ook op een zeer goede kijk in de toekomst.

Een visie die ik nog eens wil onderstrepen door hier te zeggen VVIJ blijft recht vooruit kijken want je hebt bewezen dat je dan de toekomst helder in kan zien.

Jan de Leeuw

**Uw OPEL dealer Terberg
IJsselstein feliciteert V.V.IJ.
met hun 60-jarig jubileum en
wenst hen nog vele
doeltreffende jaren toe.**

 TERBERG en V.V.IJ. samen berekend op de
toekomst

voor al uw sportartikelen naar

SPORTHUIS COR ADELAAR

Voorstraat 42
3401 DC IJsselstein
Tel. 03408 - 82545
b.g.g. 82787

Winkelcentrum Het Rond
Houten
Tel. 03403 - 75450

Div. merken.

Adidas - Puma - Quick - Cruyff -
Patrick - Nike - New Balance - Tiger -
Lotto - O. Neill - Arena - Reebok -
Diadora - Marlboro - Australian Fila enz.

Alles op sport gebied !!!!!!!

IMAS MAAKT UW PRESENTATIE PERFECT

Imas produceert ringbanden en tabbladen, offertemappen, congresmappen, showtassen, circuliatiemappen, transparante etuis, snelhecht-mappen, foudralen, presentatiemappen, software-opbergmiddelen, schuif-linialen, zelfklevende etuis en -insteekhoeken etcetera.

Imas heeft ze in voorraad of maakt ze voor u. Snel en goed. Desge-wenst met uw eigen bedrukking, want Imas beschikt over een eigen zeef-drukkerij. Ook vacuümvormen gebeurt in eigen huis, evenals stansen en klinken.

Dat Imas alles zelf in huis heeft garandeert niet alleen perfect werk maar ook aantrekkelijke prijzen.

Showroom, produktontwikkeling en een vast team buitendienstmedewer- kers zorgen voor een perfecte oplossing van uw opberg- en presentatiepro- blemen.

Imas bv IJsselstein (U)

perfect in plastic

Imas b.v. - Energieweg 9 - Postbus 49 - 3400 AA IJsselstein
Tel. 03408 - 83814 - Telex 47308

snackbar broere

IJSSELSTEIN
Weidstraat 12 - Tel. 82162

specialiteit
KOUDE SCHOTELS

café-bar
't karrad

Voorstraat 28 - 30 3401 DC IJsselstein
Telefoon: 03408 - 85511

RONALD VIANEN

GROENTEN EN FRUIT SPECIAALZAAK
BENSCHOPPERSTRAAT 1 - IJSSELSTEIN
TELEFOON 03408 - 88079

Let verder op onze aanbiedingen op onze borden!

Aparte groepen met allen één doel!

Toen wij enkele weken geleden benaderd werden door het jubileumcomité met de vraag of wij, Henk Kwaaitaal en Gerard Schouten, ofstewel STOFFER EN BLIK een stukje wilden schrijven in de jubileumgids hebben we direct ja gezegd. Wij willen nu niet terugblikken op die goede oude tijd, toen er nog een eigen jeugdbestuur was, maar ons richten op de toekomst van ons aller VVIJ. Alvorens wij dit doen, willen wij toch eerst het bestuur en alle medewerkers van VVIJ, dus iedereen die VVIJ een warm hart toedraagt feliciteren met het 60-jarig jubileum van hun club. De club die in ons levenspa- troon niet meer weg te denken is.

Het is ons bekend dat de voetbalverenigingen in Nederland er niet erg rooskleurig voor staan. Ledenverlies hoor je over- al, zo ook bij VVIJ.

Het is echter niet zo dat een grote club veel meer voordelen heeft dan een wat kleinere. Het tegendeel is waar.

De sfeer is over het algemeen beter bij een wat kleinere club en dat is ons inziens het belangrijkste. Doordat je gezamen- lijk aan dezelfde hobby bezig bent kweek je een eenheid in het grote geheel. Wel aparte groepen maar met alle hetzelfde doel.

Wij krijgen de indruk dat de eenheid ook nu nog wel eens zoek is. Al deze groepen organiseren wel activiteiten waar- van de extra kosten, (die eenheid is er wel) dan gedragen dient te worden door VVIJ e.q. clubhuis. Het is prima dat er activiteiten ontplooid worden, de kosten zouden echter ook wel eens gedeeltelijk uit eigen werk opgebracht kunnen worden. Dit geeft meer voldoening.

Positief is natuurlijk het grote aantal medewerkers, bestuur, jeugdportleiders, scheidsrechters, schoonmaaksters, club- huismedewerkers en nog allerlei commissiemedewerkers. Zij allen zetten zich geregeld in, ieder op zijn eigen wijze voor onze club. Als dat zo blijft kunnen wij allen tevreden zijn en de toekomst met optimisme tegemoet zien.

Als VVIJ nu ook nog eens goed gaat voetballen zodat we gaan promoveren, want dat wordt hoog tijd, zitten wij helemaal op rozen.

Dan wordt het nog gezelliger in ons eigen clubhuis. Alle VVIJ-ers een fijne jubileumdag toegewenst.

Door STOFFER EN BLIK
(Henk Kwaaitaal en Gerard Schouten)

Jarenlang „Dag Lezers”

Als wij iets moeten vertellen over VVIJ zal dit hoofdzakelijk gaan over het bestaan van het cluborgaan.

± 11 jaar hebben wij getracht, dit voor VVIJ belangrijke club- blad, 10 x per jaar voor te bereiden en daarna aan de leden te verstrekken. Ons tijdperk strekt zich uit van oktober 1975 t/m 1985.

In eerste instantie was daar ook nog Ton Lücker bij. Dikwijls werd er ook een beroep gedaan op de vrouw van één der ondergetekenden, Sonja Tammer.

We herinneren ons nog als de dag van gisteren het eerste nummer.

Dit begon met „DAG LEZERS”. Dit bleef jarenlang het begin.

Uit de VVIJ-er van oktober 1975 lazen wij dat ook toen al Cobus van Montfoort ballen uit de bosjes haalde. Wat dat betreft is er dus niets veranderd. Verder snuffelend in diverse VVIJ-ers kan je lezen dat toen het vervoer f 9.000,- kostte. Hier is dus enorm op bezuinigd.

Kopij, ook toen wel eens teveel, maar dikwijls te weinig. Ook dit blijft de redactie achtervolgen. In die eerste jaren zag je veel wedstrijdverslagen van de jeugd. In mei 1976 lees je in het clubblad de voorbereidingen voor het 50-jarig bestaan. Ook de deur-aan-deur acties kregen toen erg veel aandacht. De clubhuisplannen werden ook toen al heel vaag zichtbaar. De eerste jaren werd het clubblad gestencild, later werden dat echter elektronische stencils.

Na ongeveer 5 jaar werd een begin gemaakt, met wat later zou blijken, één van de beste gedeeltes n.l. „BRAND- PUNT”. De heer Vergouw was de eerste die geïnterviewd werd. Waarom hij?

Voordien stencilde de heer Vergouw als eenling het hele clubblad en bezorgde dit op een uitstekende wijze door ge- heel IJsselstein.

Henry Lieshout had als filosofie voor spelers: „Eet niet te- veel patat en fricandellen en kom niet teveel in de kroeg”.

Ook vrij vlot gingen verslagen van jaarvergaderingen in de VVIJ-er. Een goede zaak. In 1979 werd het offsetwerk. Toen was er ook een mogelijkheid tot het plaatsen van de eerste echte foto's. Het „Van dag tot dag” deed zijn intrede. Een uitstekend verzorgde rubriek. (Ad Nagtegaal)???

Toen na 10 jaar stopten wij. De lamp was leeg. Nog éénmaal vindt u in deze jubileum VVIJ-er een uittreksel van 50 jaar Brandpunt.

Wij hopen dat u hier veel leesplezier aan beleeft.

Wij, Piet Tammer en Frans Walree, wensen de vereniging een zeer fijn jubileum en veel sportiefs voor de toekomst.

Piet Tammer en Frans Walree

„Brandpunt” uitgebreid

Na het volgen van een cursus voor clubbladredacteuren bij de KNVB afdeling Utrecht door F. Walree en P. Tammer werd in het aprilnummer 1977 van de VVIJ-er een begin gemaakt met een serie vraaggesprekken in de Brandpunt-reeks. De eerste gesprekken verliepen niet zo snel en de vormgeving veranderde in de loop der tijden van vraag/antwoord naar een verhaal met al dan niet spetterende uitspraken.

De eerste persoon waarmee de reeks geopend werd was Jo Vergouw, de toenmalige stencillaar/bezorger. Een van zijn wensen was toen een lichtinstallatie rond het hoofdveld... (1977!!!). Vervolgens spraken we soms alleen, soms getweeën met Teun de Boer, bezorger van het clubblad, Tonny Venus, voormalig 1e elftalspeler. Rob Lansheer was in september 1977 een jeugdtrainer die wij aan het woord lieten. Favoriete spelers waren Cruijff en v. Hanegem.

Ook jeugdspelers plaatsten wij in het brandpunt. Jan de Groot, aanvoerder van de E2, omschreef zijn taak als aanvoerder: bij ruzie zeggen dat ze moeten ophouden met ruzie maken. En een aanvoerder moet handjes geven.

Zo langzamerhand werden de korte vraagjes en antwoorden hele verhalen. Wie komt er in 't Brandpunt, werd er al geïnterviewd. Genee Tersteeg, toen als 2e elftalspeler, was een van die leden waarmee hele pagina's van een clubblad gevuld konden worden. Omdat Toon v. d. Griend in het ziekenhuis lag lieten we Annie aan het woord. Een gezin waarin de vrouw zo de werkzaamheden van de man kon overnemen. Henny Lieshout was toen 21 jaar toen hij in het Brandpunt stond. Een advies van hem uit februari 1978: Veel trainen, niet teveel patat en frikandellen eten en niet te veel in de kroeg komen en vooral niet roken.

Harry Ketelaars woonde slechts kort in deze omgeving en trainde de B-jeugd. Zijn Coopertesten waren befaamd/berecht. Cor Kop was tot aan zijn gesprek met de redactie nog nooit met de strafcommissie in aanraking geweest in zijn lange voetballoopbaan. Prompt na verschijning van de VVIJ-er werd hij geboekt. Overigens blijft deze uitgave een van de pretnummers.

De gebroeders Westland waren goed voor twee pagina's. Clubliefde en humor. De jeugd kwam regelmatig aan bod in de VVIJ-er. De veteranen kwamen echter ook aan bod. Piet v. d. Berg en Karel Verweij stonden in het Brandpunt van de eerste uitgave van de 30e jaargang. Kees Tersteeg was jarenlang de verzorger van het 1e elftal en inzender van kopij. Spons en waterzak bestaan nog steeds dus de woorden van Kees staan nog steeds overeind. Peter v. d. Lans behoort tot het VVIJ-meubilair. In oktober 1978 stelde de redactie hem in de gelegenheid zich nader voor te stellen. Hij was in 1978 net benoemd tot penningmeester. Voordien was hij al actief als wedstrijdsecretaris bij de jeugd en thans actief leider van de A1.

Wim v. Doorn was toen een liefhebber van Frank Zappa en Pink Floyd. Naast zijn visie op voetbal gaf hij advies aan zgn. morgensterren. (Dit zijn de vroege snuffelaars tussen het huisvuil).

Nieuwe bestuursleden kwamen regelmatig in 't Brandpunt. Henk de Vries, al jarenlang actief binnen de club, was sinds kort bestuurslid als afgevaardigde van de jeugd. Arie Donk, thans actief in het clubhuisbeheer, was toendertijd wedstrijdsecretaris A- en B-junioren. Hij was toen ook een van de initiatiefnemers van het meisjesvoetbal.

Tevens was er (volgens de VVIJ-er van januari 1979) een aardige en lieve dame gevonden om als leidster te fungeren van de meisjesgroep. Jos Godschalk was een jeugdspeler die zijn zegje deed. Niet iedereen kwam zijn toezegging na voor een gesprekje. Dat was zeldzaam. Slechts een maal moesten wij verzuimen.

Niet alleen voetballers, bestuurders enz. kwamen aan het woord. Jan de koster was grensrechter en daar komt toch nog wel wat bij kijken. Ogen zijn belangrijker dan oren. Dirk van Doorn had er 500 wedstrijden voor VVIJ opzitten en kwam in het Brandpunt.

Ruud van Boom was de opvolger van Lex Brakel en daarom in het Brandpunt van augustus 1979.

Ronald Kwaaitaal verhaalde dat de overgang van jeugd naar senioren niet eenvoudig is.

Ad Nagtegaal was in oktober 1979 al 5 jaar voorzitter maar nog nooit in het Brandpunt. In verband met het voornemen om naar Groenvliet te verhuizen een goede gelegenheid om het beleid uiteen te zetten.

Jos Both, organisator van het klaverjassen, had twee uitgaves nodig om zijn verhaal weer te geven.

Een nieuwe taak binnen de vereniging was het coördineren van de public relations.

Jan den Hartog ging dat doen en presenteerde zich in maart 1980.

Theo Schriel had en heeft altijd een mening en was er altijd. Een leider kon zijn zegje doen.

Henk van Wijngaarden deed dat ook.

Ruud van Boom mocht als één van de weinigen voor de tweede keer in het Brandpunt vertellen hoe het eerste jaartje was gegaan.

In augustus 1980 werd de stencilapparatuur ingewisseld voor de offsetdrukker. Foto's verschenen, zoals die van René Schuring, geïnterviewd als scheidsrechter.

Ton van Vliet was weer een A1 speler in het Brandpunt; hij zou nog steeds geen snijbonen lusten.

Harry Bak werd van een snor voorzien waarop hij thans nog jaloers is.

Bij Wim Sluis denken wij nog steeds aan die eeuwigdurende zwarte jas met zakken, gevuld met o.a. kauwgom.

Het gesprek met Harry Schouten deed veel stof opwaaien, hij pleitte o.a. voor een betere doorstroming van jeugd naar senioren.

Rob Kleton wekte algehele stilte; zijn oproep tot de oprichting van een supportersvereniging werd nimmer beantwoord. In een gesprek met - de helaas veel te vroeg overleden - mevrouw Tammer, maakten we kennis met de eerste gastvrouw van VVIJ.

Een andere vrouw, Thea de Jong, zorgde voor de opzet van het damesvoetbal binnen de vereniging. Binnen de Brandpunt-rubriek probeerde ze vooroordelen weg te nemen.

Henk Kwaaitaal en Gerard Schouten probeerden dit eveneens maar dan t.a.v. de zelfwerkzaamheid binnen de vereni-

ging.

Bij een persoonlijke benadering van mensen bleek er genoeg bereidwilligheid, zo stelden zij.

Han van der Horst stelde zich voor als de nieuwe voorzitter. Zijn organisatie-schema schepte meer duidelijkheid binnen de vereniging.

Voor Paul de Kruijf was het duidelijk dat belangstelling rondom één persoon voor hem niet hoefde. Het ging juist om 'de' vereniging.

Over de gezelligheid binnen de club was Jerry Vanenburg niet best te spreken. Ook Jan de Leeuw dacht dat de sfeer binnen VVIJ beter kon, maar geloofde ten stelligste in betere tijden als het nieuwe clubhuis op poten stond.

De nieuwe masseur Jan de Graaf bleek niet alleen een bilknijper maar ook een zielenknijper te zijn.

Leraar Piet Hintzen kneep 'm even toen hij het leiderschap van de A1 op zich nam.

Gerard van Kalles bepleitte praktisch voetbal, dus weg met „diepgaande middenvelder buitenom” of „hangende spits”.

Oud-leden presenteerden zich ook. Herman Vink besloot het gesprek met doorleefde wijsheid: „Oud worden maakt milder”.

Met de jaren kwam ook de mondigheid, beweerde Kees de Graauw. Mondig was ook Jan-Jaap Berkhout, de verslaggever van het U.N.

Een pasfoto voor boven het artikel bleek niet voorhanden, dus werd hij getekend: weet u 't nog?

Na dit gesprek begonnen we met vragenlijsten de rubriek in

te vullen.

Ton Peek vond „afwisseling” het aantrekkelijkste aspect van voetbal, terwijl Theo Blankestijn het op ontspanning gooide. Ad Kok gaf na 12 jaar afwezigheid aan, dat hij niet kon voetballen en daarom keepte. Dat voetbal aan populariteit moet inboeten bewees Rik Mulder: hij windsurfde, tenniste en schaatste.

Theo Batenburg vond van zichzelf dat hij de bal nogal vaak door de benen van de tegenstander wist te spelen.

Dan gelukkig weer eens een vrouw aan het woord. Brandpunt heette inmiddels Vraagstuk.

Janet van Woudenberg vertelde over het dieptepunt in haar voetballoopbaan: „Het wel vooruit willen op 't veld, maar het niet meer kunnen”.

De laatste aflevering van de 32ste jaargang was tevens onze laatste VVIJ-er in een reeks van 78 uitgaven.

We spraken onze teleurstelling uit over het uitblijven van een Kampioenschap tijdens onze periode als redacteur. We hadden namelijk grootse plannen over het uitbrengen van een „feestnummer”.

Nog éénmaal verscheen er een Brandpunt, een gesprek met de toenmalige trainer Paul de Jong. Ook hij zinde op een kampioenschap van het eerste elftal.

Verder gaf hij aan: „ik genoot bij alles wat VVIJ tot een vereniging maakte”.

Deze opmerking kon wat ons betreft onder de streep na acht jaar clubbladwerk.

Aan het bestuur en leden van VVIJ

Bij een 60-jarig jubileum komen er heel wat herinneringen naar boven. Hoe was het vóór 60 jaar in IJsselstein. Veel zorgen, weinig ontspanning. Wat een moed, hoeveel vrije tijd hebben de bestuurders van 60 jaar geleden ervoor over gehad om een echte vriendenkring van gelijk gerichte mensen op te bouwen die in de sport een gezonde ontspanning konden vinden. Dat was werkelijk niet zo gemakkelijk: alleen met kleine contributies, enkele donaties en veel medewerking is de vereniging gezond opgebouwd en in stand gehouden. Echt doe-het-zelvers.

Ik draag VVIJ een warm hart toe. Van uw geestelijk adviseurs die aan de pastorie in de Nicolaasstraat woonden vernam ik dikwijls het wel en soms het wee van VVIJ. Zij waren toch wel vaak op de hoogte van wat er leefde en wilden graag met raad en daad bijstaan. Ik had dat zelf vele jaren mogen meemaken als adviseur van het Arnhemse VDZ, tegen wie VVIJ in de R.K. Bond dikwijls mocht spelen. Ik wist dus uit ondervinding hoeveel werk er in de vereniging moest verzet worden, honderden medewerkers, elftallen, commissies, financiële commissies, commissie voor publiciteit, clubblad enz. Alle waardering voor medewerkers en bestuursleden.

Als inwoner van IJsselstein was ik ook graag IJsselsteiner met de IJsselsteiners. Daarom was het mij een prettige ontspanning om zondagsmiddags de verrichtingen van het eerste elftal te volgen. Een prettige ontspanning in de buitenlucht. De tijden zijn veranderd. Ik vraag we wel eens af: „Bestaan er nog vriendschapsbanden met de vroegere spelers, kennen we elkaar nog zoals vroeger, want je hebt elkaar evengoed nodig als toen”. VVIJ blijf elkaar vasthouden en waarderen. Bewaar de sportieve naam die VVIJ had te bewaren. Dat zijn de waarden die niet veranderen.

Ik hoop dat het zestigjarig bestaan op een mooie manier gevierd wordt en dat het echt een feest kan zijn! Een feest dat de waardering voor elkaar doet groeien en de vriendschapsbanden weer nauwer aanhaalt.

W. H. C. M. Gerritsen

60 jaar VVIJ

Het is vanzelfsprekend dat mensen het zij mannen of vrouwen die, van het begin af de club hebben gevolgd en daar zo veel voor over hebben gehad, ook in deze jubileum VVIJ-er aan het woord komen.

De feestcommissie had geen betere keuze kunnen maken dan het verzoek te richten aan zowel de heer Herman Vink als Jozef Hartings. Nog steeds lid van VVIJ vertellen zij een korte terugblik in de tijd dat zij nog actief waren voor hun aller VVIJ.

Het relaas van Herman Vink:

De historie, het wel en wee van de eerste 50 jaar is echter met de uitgave van een huis-aan-huis herdenkingsgids bij het gouden feest uitstekend weergegeven door de redactie van het 50-jarig jubileumcomité.

In een bijdrage aan het clubblad van december, stelde de verzorger van de draaitol dat veel door geldgebrek niet was vermeld maar in een volgende uitgave is de schrijver A.M. daar op terug gekomen met de erkenning dat hij zich had vergist.

Kijk, beste VVIJ-vrienden, dat vind ik klasse om de moed te hebben zo nu en dan, als dat nodig is, de hand in eigen boezem te steken, dat doet een mens in mijn ogen in waarde stijgen, dat zijn van die eigenschappen waar men in deze tijd de grootste moeite mee heeft en dat is jammer.

Dat is geen vingerwijzing in een of andere richting maar geeft het verschil aan in mentaliteit van nu en de eerste 30 jaar.

Ook al sta ik de laatste 10 jaar wat verder van het directe verenigingsleven af, dit is voor mij nog duidelijk waarneembaar.

Wij hebben heden met een andere generatie te maken, dat is zeer duidelijk waar, maar men moet dan toch zorgen dat de dienstbaarheid t.a.v. de vereniging niet verloren gaat.

Was men vroeger vereerd, als men gevraagd werd zich kandidaat te stellen voor bestuur of andere functie, nu laat men het liever aan een ander over.

Stond men toen pal voor de roodzwarte kleuren, nu veranderd men net zo gemakkelijk van vereniging als het aanschaffen van een nieuw kledingstuk. Clubliefde is voor velen een vreemd woord geworden.

Hoe triest komt dit alles naar voren. Men vreesde zelfs dat er een diamantenfeest moest worden gevierd met een ad-interim voorzitter. Dat had nimmer mogen gebeuren en dat is óók niet gebeurd. Dat is echt weer VVIJ. Op tijd ingrijpen en de juiste man kiezen. Laten wij als VVIJ-ers, jong en oud, respect hebben voor de bestuurders en overige leiders. Zij verdienen onze waardering.

Wel inspraak eisen, dikwijls op de verkeerde plaats, maar verder niets doen is een instelling die een VVIJ-er onwaardig is.

Daarom is het m.i. wel noodzakelijk dat vooral het dagelijks bestuur wordt samengesteld door jonge mensen die midden in deze moderne tijd zijn opgegroeid dus ook hun taal verstaan.

Vast staat wel dat een bestuur de problemen als die er zijn, met een aangeboren tact moeten proberen op te lossen, zonder dat de goede verstandhouding onderling wordt verstoord. Dat het heden niet met het verleden is te vergelijken is reeds vermeld, want wij hebben nu te maken met mensen van een andere tijd die veel dingen als welvaart en welzijn anders bezien.

Ook moet ik met enige weemoed vaststellen dat ook bij VVIJ de hardheid van deze tijd is binnengeslopen en velen ouderen hebben dat niet meer kunnen verwerken en hebben de vereniging verlaten.

Dat beste VVIJ vrienden doet ook mij pijn, maar ik zal er de vereniging niet voor verlaten, want dan zouden mijn prettige jeugd jaren zelf na 58 jaar lidmaatschap gaan vervagen en dat wil ik voor geen goud meer missen.

Nu echter gaat VVIJ haar diamantenfeest vieren en met de wetenschap dat je het als bestuur nooit goed zal doen, zou ik toch willen besluiten met de wens, verwoord in de revue van het 4e lustrum.

Jeugd treedt aan met flinke forse slag, neemt over het goede wat is gebracht, oudere leden ook gij, de junioren ook er bij, dan zijn wij één geheel met ons VVIJ.

De heer Jozef Hartings doet zijn relaas als volgt:

Het begin

Medio de maanden mei en juni 1926 kregen een aantal personen het te pakken.

Het waren Thé van de Tier, Gert Tersteeg, Ad Tersteeg, Gert van Doorn, Co van de Hogen, Gert Zijderveld, Jozef Hartings, Gert Rovers, Lou van Doorn, A. C. van Doorn, Jan van Vliet, Wiet Schoonderwoerd en Hannes Hoegee.

Allen waren 15 à 16 jaar oud.

Zij waren in het bezit van een leren bal en gingen een wedstrijd aanvragen tegen een zelfde groep Vreeswijkse jongens. Later vroegen wij de jongens uit Vianen ook voor wedstrijden. Uit deze groep jongens is later VVIJ opgericht.

Toen het aardig ging sloot een oudere groep jongens zich bij ons aan. Het waren onder meer Nick Tersteeg, Tinus Boom, Jan van Elteren, Jac van de Tier, Gijs van de Berg en nog een tiental anderen.

Deze oudere groep ging zich presenteren als het eerste elftal. Wij als jongere groep als tweede elftal.

Jac van de Tier werd voorzitter van het geheel.

VVIJ ging spelen met rood-zwart verticale kleuren op het

HARVINK
c o l l e c t i o n

sting
design: jack crebolder

wilt u nadere informatie
over onze kollektie
of dealers, schrijf of bel: harvink collection b.v. postbus 8, 3400 AA ijsselstein. tel: 03408-84814

SANI-COMFORT-SHOP

Uw adres voor al uw gemakken rondom-, in uw huis en op dak.

Wij zijn ruim gessorteerd in sanitair-, p.v.c. afvoermaterialen, koperen pijp en fittingen in klem en soldeeruitvoering.

Badmatten en douche gordijnen. Gashaarden - gasfornuisen en kookplaten.

Diverse soorten dakbedekking en katten. Ook uw adres voor C.V. bouwpakketten en vloerverwarming.

Speciale aanbieding van doucheschuifwanden en doucheglijstangen. U mag natuurlijk ook gewoon even rondneuzen, U bent van harte welkom bij

Gebr. v. Doorn IJsselstein bv

beentjes bv

staalconstructies
stalen dak-,
wand- en vloerplaten

Industrieweg 8 - 3401 MA IJsselstein - Tel. 03408 - 81600

Sinds 1939 het vertrouwde adres voor: meubelstoffen, tapijten, gordijnen, meubels, kleinmeubels, foudituren, matrassen en ledikanten.

Nu ook introductiekaarten voor het woonadviescentrum te Houten, liefst 7000 m² woonplezier.

B. WOUDA & ZN.

Interieurverzorging
Benschopperstraat 18
3401 DH IJsselstein
Tel. 03408 - 8 13 38

Interieurwaarborg

OFFICIAL DEALER

REPARATIE EN VERKOOP
ALLE MERKEN

VOOR IJSELSTEIN

Benzinestation, Wasserette, Werkplaats, Magazijn
en Uitlaatservice

VOOR NIEUWEGEIN

Self-Service Benzinestation, Verhuur, Verkoop,
Plaatwerkerij, Spuiterij, Werkplaats, Magazijn

Al meer dan 30 jaar
het meest complete
autobedrijf
in de regio

SWART
AUTOBEDRIJF

U bent sportief af met 'n auto van
Swart

3401 PS IJsselstein
Eiteren 29
Tel. 03408 - 82010 - 81666

3434 DZ Nieuwegein
Graaf Florisweg 2
Telefoon 03402 - 65551

Ik houd van snelle acties, sterk tegenspel en af en toe 'n gave voorzet.

Ik ben bij de ABN.

In geldzaken merkt u wat een goed contact met de bank waard is. Bij de ABN kunt u rekenen op sterk teamwork. Of het nu gaat om sparen of lenen, beleggen of verzekeren, wij weten wat er op het spel staat.

ABN Bank

IJsselstein - Utrechtsestraat 10 - Tel. (03408) 8 32 12

meubelcentrum
„IJSELSTEIN” bv

PANOVEN 14a, IJSELSTEIN
Telefoon: 03408-81177
TEGENOVER
INDUSTRIETERREIN

60 jaar VVIJ
van harte proficiat

U scoort ook hoog met onze
30 jarige ervaring op Meubelgebied
Hoge kwaliteit voor lage prijzen
U zit heel lang goed met
meubelen van MCIJ

5000 m² woonplezier
met meer dan 1000 artikelen

shirt. Deze shirts waren van een ter ziele gegane andere club geweest, Sparta geheten. Deze kleuren hebben wij toen overgenomen, dat was gemakkelijk omdat wij geen shirts hoefden te kopen.

Hoe kom je aan een veld?

Wat zijn de grootste moeilijkheden bij een pas opgerichte voetbalvereniging. Geldgebrek? Natuurlijk, geld was er altijd te weinig. Maar bij ons was de moeilijkheid vooral het ontbreken van een voetbalveld.

Tegenwoordig is dit een kwestie van de gemeentelijke overheid. Toen niet, wij moesten op zoek naar plm. 1 ha weidegrond, met zanderige ondergrond. Altijd waren wij op zoek. Maar het bezwaar was dat alle grond in handen was van protestantse boeren die het geld niet nodig hadden en het voetballen op zondag uit den boze vonden. Dus er was geen belangstelling bij hen.

Een voorwaarde was ook dat het veld niet te ver weg mocht liggen, want dan kregen wij geen publiek en dat scheelde de vereniging wel f 70,- per week.

Daarom namen wij geen grond in huur dat van Luit Blom was. Voorbij de Viskorf in de Achtersloot was dat gelegen. Dat was te ver.

Penningmeester was toen Gijs van de Berg, die elke week opschreef wat hij uitgaf of liever gezegd, wat hij uit zou moeten geven. Ondanks zijn boekhoudkundige onervarenheid is hij ongeveer vier jaar penningmeester geweest.

Op zekere dag kwam Gerard Epping naar ons toe met de mededeling dat Willem de Haan ervoor voelde tegen geld en goede woorden een tuk grond aan ons te verhuren.

Wij er op af en ja hoor, wij huurden voor f 10,- per week een voetbalveld van hem.

Het lag aan de Groenedijk, een binnenweg die van de Poortdijk naar Jutphaas liep.

De kern van het kampioenselftal van 1932:

Op 7 mei 1932 werd VVIJ op het veld aan de Groenedijk kampioen. VVIJ had prominente voetballers.

Eén moet ik er beslist van noemen, nl. Ko van de Hoogen, die door de R.K. Bond werd uitverkoren in het Katholieke verband internationaal te voetballen.

Hij was steengoed en zijn internationale contacten hadden invloed op het spelpeil van heel VVIJ dat met sprongen omhoog liep.

Maar ook Ad Tersteeg en Jozef Hartings werden in Misse-elftallen gekozen en droegen de roem van VVIJ uit.

De kern van het 1e elftal bestond uit de volgende spelers: Piet Moes (keeper), Jan van Vliet en Ad Tersteeg (achter-

spelers), Gert Haverzaadt, Jan Haverzaadt en J. van Elteren (middenvelders), Ko van de Hoogen (middenvoor), Lou van Doorn (rechtsbinnen) en Jo Zijderveld of Arie van de Hoogen (linksbinnen).

Dit elftal behaalde op 7 mei 1932 het kampioenschap, zodat VVIJ voortaan in de 1e klas van de IVCB speelde.

De klas waar Volendam al jaren de scepter zwaaide met HMS, VVA uit Amsterdam, en DEM uit Beverwijk.

We hebben een keer met 4-1 gewonnen van Volendam. Later, gedurende de oorlog werden wij ingedeeld in derde klasse KNVB waar Elinkwijk en UVV in speelden.

Maar hier konden wij het niet in bolwerken en wij degradeerden het derde jaar.

Later kregen wij het sportveld aan de Zwarte Dijk.

Bij de aanleg van de Rijksweg Utrecht-Den Bosch raakten we dit veld weer kwijt.

Op 1 februari 1956 ben ik met mijn gezin verhuisd naar Cuijk. Ik werd door de toenmalige voorzitter Querinus van Doorn voorgedragen als ere-voorzitter en dit voorstel werd toen unaniem door de ledenvergadering aangenomen.

Hoe VVIJ een R.K. club werd.:

In 1929 meldde Jan Wagersveld zich bij ons als lid aan. Hij was een goede voetballer en hij werd dus in dank geaccepteerd. Hij werd door de elftalcommissie opgesteld in een wedstrijd tegen Jutphaas. Maar hij was ongerechtigd om voor VVIJ uit te komen. Dat wisten ze in Jutphaas en gaven het door aan de bond. Jan Wagersveld werd geschorst en VVIJ kreeg f 200,- boete.

Pastoor Van Rooijen zag zijn kans schoon om van onze club een R.K. club te maken. Hij betaalde de boete van f 200,- en kreeg het bestuur zo ver dat VVIJ R.K. werd.

Wij hebben vele jaren het predikaat R.K. gedragen en zeker tot 1942 waar in IVCB-verband werd gevoetbald.

Vele families leverden de spelers van VVIJ:

De gebroeders van Doppen, Dorus, Ko en Adriaan. De familie van de Voorn: die leverden Henk (keeper), Jo een goede spil, Cor, een goede linkshalf en R. Voorend die overal te gebruiken was.

De familie Tersteeg, Niek, Gert en Ad. Ad was de beste back die VVIJ ooit gehad heeft. Hij was onpasseerbaar.

De familie Van de Hoogen, die leverde Janus, Ko de „beroemde” en Arie die ook van alle markten thuis was.

Bovendien: Herman, Jo en Bep die nog jaren voor Elinkwijk speelden. Maar liefst 6 broers in één vereniging. En allemaal goede spelers.

Tot slot:

Met veel genoegen heb ik al die jaren de VVIJ-er toegezonden gekregen.

Hoewel de mij bekende namen steeds minder te lezen waren. Van al degenen die bij de oprichting van VVIJ aanwezig waren zijn er nu slechts drie personen over. Deze zijn: Ko van de Hoogen, Herman Vink en ondergetekende. Dit zijn er zeer weinig, niet?

Beiden, zowel Herman Vink als Jozef Hartings, dienen de vereniging samengeteld 118 jaar. Een fantastische prestatie die hier zeker niet onvermeld mag blijven.

Nu zullen er leden zijn die misschien ook ongeveer rond de 50- of misschien wel meer jaren lid zijn of in wat kortere instantie lid zijn geweest of nog zijn.

Ook deze mensen, lid of geen lid moeten delen in de vreugde dat hun club nog steeds in zeer goede gezondheid verkeert. Voor die leden die dit lidmaatschap zolang hebben gehad of nog hebben moet VVIJ als voetbalvereniging ze zeer dankbaar zijn.

Jozef Hartings heeft ooit zijn liefde voor zijn club in een clublied samengevat.

Op de wijs van, hoe kon het anders, van Sarie Marijs, klonk op de muziek van zijn muziekvereniging het onderstaande clublied voor het eerst gezongen om precies 20.00 uur op een van de vele feestavonden die VVIJ in die tijd had.

Co v. d. Hoogen is geboren in IJsselstein, op 9-2-1946. Co schrijft het volgende:

Mijn beginperiode begon als jeugdspeler bij VVIJ. Als 17-jarige werd ik opgenomen in de betaalde jeugdselectie van DOS in Utrecht.

Bekende namen met wie ik heb gespeeld zijn Ed v. Steyn, Leo v. Veen en Eddy Achterberg. Later heb ik nog een 20-tal wedstrijden in de hoofdmacht van DOS gespeeld met ondermeer Ton v. d. Linden.

Ook Henk Wery was toen een van mijn medespelers.

Bij Sportclub Gooiland, toen ook betaald voetbal 2e divisie, speelde ik ook nog 2 jaar. Op dit moment speel ik in een van de laagste elftallen van VVIJ nl. het 11e met veel oud-eerste elftal-spelers.

Ik beschouw dit als een fijne afbouw van mijn loopbaan als speler. Naast het voetbal ben ik verknocht aan tennis.

Ik wens VVIJ vanaf deze plaats een fijn jubileum toe en al het goede voor de toekomst.

C. v. d. Hoogen

ZAAL OPEN 7.30 UUR

Precies 8 uur: Opening door dg voorzitter van feestcomité.

CLUBLIED VAN VVIJ

Gezonden door alle aanwezigen.
Wijze: „Mijn sarie Marijs“

*Wie heeft er niet gehoord van de jongens van het veld
Van de voetballers van VVIJ?*

*Een duikeling, een doffer er is niets wat voor ons telt
In het strijden alleen zijn wij blij.*

Refrein:

Ons VVIJ is een club van daad,

Luister naar ons parool:

*Door spelen met je hersens en door spelen met je maat
Forceren wij de mooiste goal.*

Roodzwart is onze kleur en roodzwart is onze vlag

Die moedigt ons aan fier en blij

Om te strijden voor haar eer in het volle van de dag

Voor de eer van ons VVIJ.

Refrein:

Steeds aanval in het spel, de verdediging paraat

En de clubvlag waait voor ons uit,

Geen keeper die de schoten van de VVIJ-ers staat

En ons lied klinkt dan fier en luid:

Refrein:

Het voetbal is een kunst, daarop heeft niet ieder kijk

Kom dan maar 's een wedstrijd zien,

Wie spelen met het hoofd en met de benen tegelijk

Die spelers tellen voor tien.

Refrein:

Wie heeft er niet gehoord van de jongens van het veld

Uit het aloude IJsselstein

Zolang als er hun stadje nu al dagen heeft geteld,

Zolang zal hun glorie zijn.

Refrein:

VVIJ toen en nu

Ik werd lid van VVIJ toen ik acht jaar was. De contributie was toen drie cent per week. Daarvoor mocht je twee wedstrijden per seizoen spelen. Fietsen hadden we niet, en het is dan ook meerdere malen gebeurd dat we lopend naar Montfoort gingen, een wedstrijd speelden, en weer lopend terugkwamen. Ik herinner me dat we ook eens een keer met de vrachtwagen van Rooie Teun Schalkwijk zijn gegaan.

Tijdens de oorlog stond het voetbal op een laag pitje, maar daarna kwam het weer langzaam op gang. De voetbalschoenen waren op de bon, en de bonnen die beschikbaar waren werden verloot onder de spelers. Ik zelf kan een paar voetbalschoenen overnemen van Henk Kuyff, een broer van wijlen de „Maanmelkboer“. Ze waren me veel te groot (maat 46!!!), dus moest ik vier paar sokken aantrekken om er mee te kunnen spelen. Die grote schuiven hadden in ieder geval het voordeel dat ik nooit miste.

Dezelfde schoenen droeg ik ook toen ik mijn eerste wedstrijd in het eerste elftal speelde. Ik was toen inmiddels 17 jaar en liep tussen mannen als Co van de Hoogen, zijn broer Arie, de gebroeders Voorn en Henk Kemp, om maar eens een paar namen te noemen. We speelden tegen RUC uit Utrecht, en van de zenuwen kon ik geen bal raken. Toch heb ik jaren in het eerste gespeeld, en heb nog een kampioenschap meegemaakt. Samen met Wim Adelaar speelde ik toen op de linkervleugel. Ik was 41 jaar toen ik voor het laatst met het eerste meespeelde. Dat was tegen Veenendaal. VVIJ was in degradatie-gevaar, en we moesten winnen om derde-klasser te blijven. Wij wonnen inderdaad met 1-0, en ik mocht het genoegen smaken om dat enige doelpunt te scoren. Na mijn tijd in het eerste elftal ben ik langzaam afgezaakt naar de lagere elftallen. Wij hadden een leuke groep jongens en hebben jaren samen gespeeld. Naast erg veel speelplezier zijn we ook heel wat keren kampioen geworden. Deze jongens spelen nu nog in het tiende.

Naast het spelen zijn heb ik nog wel wat andere dingen gedaan bij VVIJ. Zo zat ik op mijn 21ste samen met Toon van Breukelen en Geert de Kuyer in het bestuur. We waren vanuit het jongst en altijd bezig voor de vereniging. Ook met de jeugd heb ik veel opgetrokken. Ik was leider over mannen als Co Schalkwijk, Kees de Kuyer, Joop van Es, Sjaak van de Hoogen, Edmund Hartings en Ries Ariaans. Zij zijn nu ook allemaal al vijftigers. Verder heb ik nog meerdere jaren training gegeven aan keepers.

Als ik op alles terugkijk, dan is er toch heel wat veranderd. Ik kan wel eens jaloers worden als ik zie wat de jeugd nu allemaal ter beschikking heeft. Er zijn enorm veel mogelijkheden om te trainen en te voetballen.

Al is de huidige situatie op Groenvliet qua trainingsmogelijkheden niet ideaal te noemen. Wellicht dat men soms met wee-

moed terugdenkt. Mijsn inziens zal Groenvliet altijd wel een zorgenkind blijven. Verder vind ik dat VVIJ thans de beschikking heeft over een goede jeugd. Alleen is het jammer dat er zo weinig uit naar voren komt. Technisch gezien kan men alles, maar het ontbreekt aan eenheid binnen de ploeg. Er wordt te veel gelopen met de bal. De man die daar verbetering in kan brengen is goud waard voor VVIJ.

Tot slot wens ik VVIJ nog een lang bestaan toe, en een prettige viering van het jubileum.

Jan Tersteeg,
Utrechtseweg 59,
IJsselstein

Mevrouw Tersteeg: VVIJ was en is een thuis

Op verzoek van de feestcommissie werd mij verzocht ook iets in uw gids te schrijven.

Voor mij even een moment om uitstel te vragen voor overleg. Maar toen mij gegarandeerd werd dat dit via een interview zou gebeuren heb ik in overleg met de kinderen besloten ja te zeggen.

Natuurlijk weet ik van VVIJ net zo „weinig“ als de kinderen Wim en Genee veel weten.

Ik kreeg te maken met de club in 1949 toen ik verkering kreeg met mijn latere man.

Na die periode, een poos later dus, ging ik kijken naar de kinderen die toen nog uiteraard bij de jeugdigen gezocht 'moesten' worden. Na hun jeugdperiode bij VVIJ ging ik altijd kijken bij 1 en 2 waar zowel Wim als Genee in speelden.

Het was voor mij altijd veel wassen, want ook dochter deed nog aan sport.

Toch was het altijd wel gezellig thuis. Genee had altijd wel veel vrienden bij zich van zijn elftal en Wim had dat wat minder. Toen het clubgebouw werd gebouwd ging ik dikwijls helpen in de keuken en hielp bij het schoonhouden ervan.

Dat was voor mij een zeer gezellige tijd met diverse mensen, ook leden van VVIJ, in aanraking te komen.

Daarom heb ik zeer veel respect voor die leden die in de vereniging veel werk verzetten.

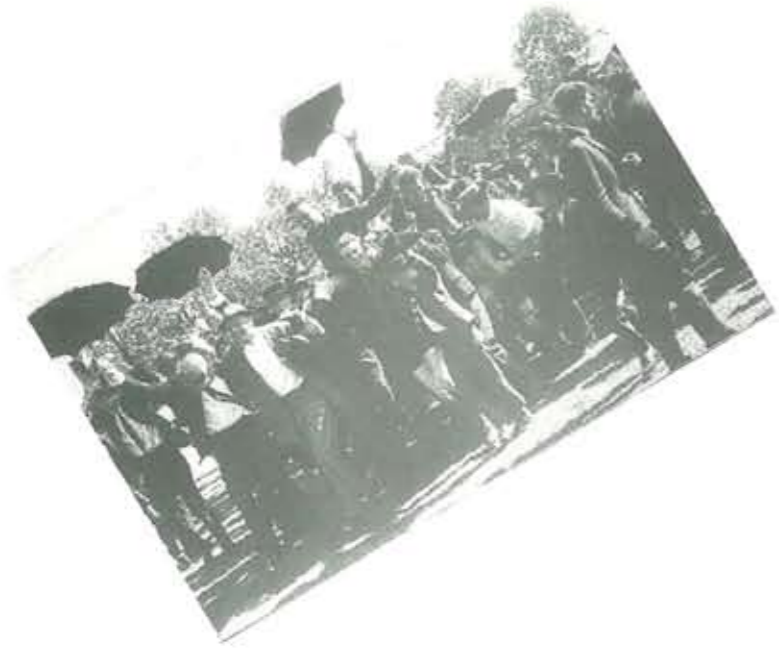
Op dit moment ga ik nog steeds kijken naar het voetballen en vindt dan in de tijd van de rust wel iemand in de kantine waar ik dan gezellig een babbeltje mee maak.

Ik wens van deze plaats VVIJ veel geluk in de toekomst en feliciteer ze van deze plaats met het 60-jarig bestaan.

Mevr. Tersteeg,
Hr. Arnoldstraat 40, IJsselstein

Is zoiets nog mogelijk?

VVIJ PROFICIAT

VVIJ 60 jaar. Destijds had ik zelf zitting in de jubileumcommissie '50 jaar VVIJ' als penningmeester.

Aan deze periode heb ik ontzettend leuke herinneringen overgehouden, veel activiteiten met „Stoffer en Blik” georganiseerd, om maar veel geld voor VVIJ in het laadje te krijgen.

Alle activiteiten die 10 jaar geleden plaatsvonden zouden in deze tijd niet haalbaar of althans moeilijk realiseerbaar zijn.

In deze tijd beschikt bijna iedere vereniging over een actieve club-huis-commissie, zo ook VVIJ, die de vereniging bij verschillende festiviteiten een financiële impuls kan geven.

VVIJ is inmiddels tien jaar ouder geworden, en beslist niet op zijn lauweren gaan rusten.

Integendeel, VVIJ bruist van energie en er is de afgelopen tien jaar veel werk verzet, en plannen gerealiseerd o.a. verhuizing naar sportcomplex „Groenvliet” - de bouw van een eigen clubhuis - het overbrengen en opbouwen van de tribune.

De broodnodige ballenvangers - scorebord - vlaggemast - de aerodynamische kassa - (die bij het transport over de weg veel kijkers trok) - een mooi VVIJ-vignet op de muur van het clubgebouw.

Dat alles is door het bestuur onder bezielende leiding van ex-voorzitter Ad Nagtegaal, en aftredende voorzitter Han van der Horst tot stand gekomen, waarvoor hulde!!!

Een promotie van het eerste elftal naar de 3e klasse zou ongetwijfeld het mooiste jubileumgeschenk geweest zijn.

Rest mij om het jubilerende VVIJ te feliciteren, en bestuur en leden ook voor de toekomst nog een gouden periode toe te wensen.

Ex-bestuurslid,
E. v. Doorn

Sport geeft karakter

Ik begon net als iedereen in de jeugd van VVIJ en ging daarna een jaartje naar DOS. Ik kwam terug en belandde in het eerste van VVIJ als opvolger van de in VVIJ kringen zo hoog gewaardeerde Co van de Linden.

Vier jaar bleef ik bij VVIJ; toen maakte ik de overstap naar JSV.

Daar bleef ik twaalf jaar, om op 32-jarige leeftijd terug te keren bij VVIJ. Ik trainde iedere week en speelde na een paar jaar in het 2e, op het ogenblik in het 5e elftal.

Ad Kok

Een doelman die als voorbeeld voor de jeugd mag gelden vanwege zijn tomeloze inzet en zijn fijne karaktereigenschappen. Sportmensen als Ad Kok worden langzamerhand zeldzaam!

Cor Adelaar: Weg en terug bij VVIJ

Cor Adelaar vat het als volgt samen: Ik ben een sportman in hart en nieren. Ik voetbal nog steeds met evenveel plezier bij VVIJ en speel ook nog fanatiek tennis.

Verder ben ik ook nog trainer bij PVDV in Utrecht. Een druk baasje. Ik begon te voetballen bij VVIJ, stapte over naar IJFC, de buurman en stond toen al op 16-jarige leeftijd in het eerste van die club. Nog geen jaar later ging ik over, op mijn 17e dus, naar Velox in Utrecht. Ook toen moest een zogenaamd 'ijskastcontract' er aan te pas komen. In die tijd speelde ik ook voor het Nederlands jeugdelftal van 16-18 jaar.

Ik stapte al ras over naar de eerste divisie club Sparta Rotterdam. Hier bleef ik 4 jaar. Vertoefde ook in die tijd nog bij Jong Oranje. Speelde ook nog 2 maal in het voorlopig Nederlands elftal.

Ik heb tot mijn grote spijt nooit een echte wedstrijd in het Nederlands elftal gespeeld.

Na Sparta werd het shirt geruild voor dat van de Eagles uit Deventer, waarna ik voor een ton (f 100.000,-) verkocht werd aan het Belgische Lierse SK.

Nadat ik de Vlaamse taal behoorlijk onder de knie had vertrok ik weer naar Nederland en wel naar Velox.

Een jaar later werd het DOS en nog een jaar later AGOVV uit Apeldoorn. Toen laatstgenoemde club failliet ging was ik 30 jaar.

Ik kwam weer op het oude nest VVIJ terecht. Speelde daar weer 3 seizoenen in het eerste elftal.

Toen vond ik het mooi geweest. Ik ging lager voetballen en wel in het nu nog steeds bekende 5e elftal dat jaar op jaar kampioen van haar afdeling werd.

Terugblikkend kan ik zeggen dat ik zeer veel heb meegemaakt. De snelheid is er natuurlijk uit, de passeerbeweging is nog steeds als vanouds (vraag dit maar aan Cees v. d. Linden).

Bij VVIJ is het prettig toeven. Ik wens ze van deze plaats al het goede in de toekomst en een fijne viering van hun 60-jarig bestaan.

Cor Adelaar

Van vader op zoon

Van vader op zoon is natuurlijk een kleine stap want als de hele familie voetballt en je hebt een beetje talent, ja, dan moet je wel. Zo ook Frans jr. op het ogenblik voetballend bij FC Utrecht.

Toen ik zes jaar was, was ik al op de trainingen bij vader Wim te vinden, omdat ik gezien mijn leeftijd niet bij de welpen mocht voetballen. Ik wilde eerst bij Velox beginnen en later als oud mannetje naar VVIJ, maar het ging anders, want ik begon bij VVIJ en haalde bij de jeugd menig succes, zeker in de A1 viel ik toen op, ook bij de mensen van FC Utrecht want die boden mij een contract aan na een paar testwedstrijden. Ik kreeg uitnodigingen om bij de UEFA-jeugd en Jong Oranje en het Militaire elftal te spelen. Nu ben ik vaste basisspeler bij FC Utrecht.

Frans Adelaar

Wij hopen natuurlijk dat je een goede en succesvolle toekomst tegemoet gaat bij FC Utrecht.

André Oostrom: VVIJ goede leerschool

Beste sportvrienden,

Ik weet het nog als de dag van gisteren. Mijn neef voetbalde bij VVIJ en vroeg mij op een keer of ik geen zin had om met hem mee te gaan. Ja, graag, zei ik toen, maar ik heb geen voetbalschoenen. Oh, dat geeft niks, zei hij. Doe maar een paar oude schoenen aan, dan ga je gewoon mee, want de eerste keer mocht je kijken of je het wel leuk vond. Leek het je wel wat, dan kon je lid worden.

Dat kostte toen één stuiver per keer dacht ik. Zo begon mijn carrière als voetballer. Op de fiets naar de Lage Dijk, daar speelde VVIJ toen. Ik begon als keeper, tot mijn 13e jaar. Toen had ik het wel bekeken, als keeper stond je veel te veel stil, en als het regende, stond ik te rillen tussen de doelpalen. Dus ging ik voetballen, ik was toen 14 jaar.

We hadden een leuk elftal, met o.a. jongens als Kees v. d. Linden, Theo v. Amerongen, Guus v. Putten, Johnny Hartings.

Wij hadden toen Thijs v. d. Hoogen als trainer en werden toen kampioen. Ik herinner me nog één toernooi in Zeist. Wij wonnen dat toernooi en tegelijk die dag werd het 1e

elftal van VVIJ kampioen en ging naar de 2e klasse KNVB. Wij kwamen omstreeks half zeven aan in IJsselstein. Op dat moment was heel IJsselstein in de feeststemming en reed de praalwagens met spelers door de stad. Wij kwamen toen met die grote beker de stad in en werden ook op de praalwagens getrokken door de spelers van het 1e elftal. Geweldige ervaring was dat.

Met 16 jaar speelde ik in het eerste elftal, tweede klasse KNVB en we speelden best aardig. Rond die tijd begonnen bij mij de wilde haren op te steken. Je had toen nog wel eens een feestje, want ik zat overal op en in rond die tijd, zodat je soms bij daglicht thuis kwam.

VVIJ speelde op zondag, dus kon je bijna nooit zaterdagavond uitgaan. Totdat ik mezelf erop betrapte, dat het zo niet langer kon gaan. Ik stapte toen over naar IJFC, voor één jaar, die speelde op zaterdagmiddag, dus had ik het hele weekend voor mezelf.

Eén jaar later kwam FC Utrecht, en daar heb ik mijn leukste tijd gehad. Met Han Berger klikte het gelijk, en ben toen 4 à 5 jaar in Utrecht blijven hangen. En zo kan ik vanaf FC Utrecht tot aan nu nog wel een boek vol schrijven over alles wat ik heb meegemaakt.

En ik heb altijd met plezier gevoetbald bij VVIJ en ik hoop dat ze weer eens kampioen worden, want dat is het mooiste wat er in voetbal bestaat.

Hartelijke sportgroeten van
André Oostrom

Van A1 naar FC Utrecht

Ik was 6 jaar toen ik bij VVIJ kwam en wilde keeper worden. In mijn eerste wedstrijd stond ik meteen op doel maar kreeg er elf om mijn kleine oortjes. Ik ben de volgende wedstrijd dan ook direct gaan voetballen, alsof een keeper geen voetballer is. Dat ging mij een stuk beter af.

Toen ik als tweedejaars B-junior naar de A1 mocht, ben ik dat seizoen benaderd door FC Utrecht om een testwedstrijd te spelen. Vanaf die tijd trainde ik 1 maal per week bij deze club. Toen ben ik overstapt van VVIJ naar de FC Utrecht. Daar ging het ontzettend snel. Ik kwam in het jeugdteam en mocht daarna ook in het tweede team meedoen. Halverwege het seizoen mocht ik zelfs reserve staan bij het 1e. Ik kwam ook in het UEFA-team terecht, waarmee ik zelfs een paar maal naar het buitenland ben geweest.

In een persoonlijke brief aan VVIJ gericht wil ik alle trainers, leiders en begeleiders bedanken wat zij voor mij hebben gedaan.

Marcel Lindenaar

Namens VVIJ hopen wij dat je nog een hele goede en sportieve loopbaan tegemoet gaat.

Paul de Kruijff, lid in lengte van jaren

Vanaf mijn 10e jaar lid van VVIJ, want dat was de leeftijd dat je pas lid mocht worden.

Omdat mijn vader bij VVIJ voetbalde, was het geen probleem om mezelf ook als lid aan te melden, omdat ik voor m'n 10e jaar altijd al meeging naar de wedstrijden en trainingen. Maar het moment dat je pas echt lid van VVIJ kon worden bracht wel wat spanning met zich mee.

Zaterdagavond met je beste kleren aan naar het „Wapen van IJsselstein”, toen het clubhuis van VVIJ, een stuiver bij je om je eerste contributie te betalen aan penningmeester Henny Ariaans. Je kreeg een rode kaart waarop een stempel kwam te staan. Nu hoorde je pas echt bij VVIJ.

De uitwedstrijden vormden toen in die tijd de meeste problemen, want de elf spelers beschikten niet allen over een fiets, zodat je nog wel eens met een ander mee moest rijden, wat voor leider Bep Vink meestal geen pretje was. De mooiste herinnering was het kampioenschap met de A1 tegen JSV. Op het knollenveld aan de Zwarte Dijk wonnen wij die wedstrijd met 3-2 met o.a. G. v. d. Voorn, W. Kok, T. Kok, Fr. Severs, B. Lubbers, J. Hartings.

VVIJ had in die jaren al vele goede jeugdelftallen.

Doordat ik graag voetbalde speelde ik zondags ook nog met het derde elftal mee; spelers daarin waren Co Schalkwijk, Joop Klomp, Appie Outhuizen, Jan v. d. Hoogen, Reyer Berculo. Iets dat niet onopgemerkt bleef door trainer Verhoef uit Amersfoort, de eerste echte trainer die van de C.I.O.S. afkwam, zo kwam ik bij de A Selectie terecht. VVIJ 1 speelde in de 4e klasse.

De mooiste wedstrijd voor mij was ongetwijfeld Vreeswijk 1 uit, in de tweede helft moest ik invallen voor Jac. v. d. Hoogen; hij had zich verstapt.

Voor zeker 1500 toeschouwers moest ik optreden. Mijn vader die langs de lijn stond en vroeg hoe de trainer het in zijn kop kon halen om mij te laten voetballen (kreeg geen gelijk) in een elftal met voor VVIJ-begrippen goede voetballers o.a. Co v. d. Linden, Antoon Spliet, Hans Verweij, Aart v. d. Hoogen, Dirk v. Doorn, Ton Adelaar, scoorde ik het winnende doelpunt. Wij wonnen met 2-1. Voor mij een belangrijke winst, want in dat jaar werden wij kampioen met VVIJ 1. Degenen die het niet zo leuk vond was keeper Wim v. Vliet van Vreeswijk. In de tijd dat mijn vader nog in Vreeswijk 1 speelde ging ik altijd met hem mee. Iedere wedstrijd kreeg ik dan van Wim v. Vliet een reep chocolade, maar na die wedstrijd die wij wonnen, kreeg ik een klap voor mijn kop — zo kwaad was hij — omdat juist ik dat doelpunt maakte.

Mijn antieke loopbaan bestond verder uit voetballen bij de meeste elftallen, want blijkbaar was ik toch niet echt serieus met voetbal bezig. Vele trainers maakte ik op het hoogste niveau mee om dan toch weer terug te zakken naar het gezelligste elftal. Zo stuurde trainer Franken mij van het eerste naar het achtste elftal, als tweede reserve speler, iets wat leider Evert v. Doorn wel leuk vond, maar niet begreep. Henny Peek moest toen als zieke speler het veld verlaten.

Nadat de tijd verstreek, kwam ik weer terug op het hoogste niveau. Begon in het tweede elftal met leiders W. Adelaar/W. v. Doorn, grensrechter Jan Koster, verzorger Jo Vergouw. Vanaf die tijd werd ook de saamhorigheid groter, zodat je meestal met dezelfde jongens bleef voetballen. Toen ook Cor Adelaar het eerste elftal verliet, kwam hij bij onze groep terecht, een elftal wat vele jaren bij elkaar bleef en in totaal 8 of 9 keer kampioen werd. Een gouden tijd voor een voetballer omdat vrouwen en kinderen ook deel uitmaakten van deze groep. Een nadeel voor de wedstrijdsecretaris was dat andere elftallen steeds een klasse omhoog gingen en zo-

doende speelde er vrij veel lagere elftallen in een hoge klasse.

Punten werden er alleen maar verdeeld als er een carnavalsfeest was geweest. Het was een elftal dat werd geyreesd. De tegenstanders kwamen niet of nauwelijks tot winst.

Helaas maakte een (rug)operatie een einde aan mijn tijd als actieve voetballer. Ik werd leider van het elftal waarin ik had gevoetbald. Zodoende kon ik mij ook meer gaan bemoeien met het organiseren van andere dingen binnen VVIJ. Deed ik toch al hoor!

Het resultaat was wedstrijdsecretaris. Inmiddels stond de verhuizing van „IJsselover” naar „Groenvliet” op stapel, zodat ook de bouwcommissie een beroep op mij deed (een prachtige tijd). Na een periode van wedstrijdsecretaris ging ik over naar de jeugd. Peter v. d. Lans stopte als wedstrijdsecretaris A-B-junioren, ik nam zijn werk over.

Het jeugdwerk trok mij toch meer omdat ik al eens jeugdleider was geweest van toendertijd goede voetballers (Theo v. Kesteren, Jerrol Asmus, Wim Tersteeg, Peter v. Schaik en de tot zijn tandvlees gaande Bert Murk en vele anderen). Na een periode als wedstrijdsecretaris-jeugd kwam ik terug in het bestuur als jeugdcoördinator en tot de dag van vandaag doe ik dit werk. Ten opzichte van vroeger is er veel veranderd. In mijn jeugd ging je elke dag voetballen, gaf niet waar en waarop; je speelde of je ging polderen (slootje springen). Helaas is nu de speelruimte beperkt tot meestal een uurtje in de week. Ruimte voor meer sport en recreatie in IJsselstein zal niet gek zijn, iets dat misschien de jeugd aanzet tot meer actieve sport in het algemeen. Omdat ik VVIJ als mijn club beschouw is het niet moeilijk om te vragen wat ik van VVIJ vind. Jammer is het wel dat veel dezelfde mensen actief zijn. Denk aan bestuur, jeugdafdeling of andere commissies. Gelukkig zijn er toch ook nog mensen binnen VVIJ die dit begrijpen. De toekomst van VVIJ hangt af van wat je als vereniging aan de mensen kan bieden. Een gezellige kaartavond kan belangrijk zijn, maar voetballen is de hoofdzaak, want daar komen de mensen voor. De VVIJ-jeugdcommissie probeert dit te begrijpen. Laat (bevoegde) trainers en leiders doorstromen naar hogere elftallen, laat leiders en trainers deelnemen aan cursussen omdat deze mensen spelers moeten begeleiden die straks het gezicht bepalen van de vereniging, het zij als voetballer of in een andere functie.

Een goede organisatie is belangrijk in de vereniging, daar zal niemand aan twifelen. VVIJ probeert in samenwerking met andere verenigingen hier veel aan te doen. Als overheid en gemeente plannen van sportverenigingen niet zomaar van zich afzet. Want iemand die sport bedrijft voor zijn hobby kan ook best inzicht hebben in bepaalde zaken in het belang van de sport.

Daarom zal de toekomst er voor VVIJ beslist niet somber uitzien, indien wij, als VVIJ-ers de steun aan onze club willen en blijven geven. Ik doe het in ieder geval wel, omdat ik VVIJ'er ben.

Paul de Kruijff

Cafe het Praethuis

Ook voor Uw feest of koud buffet

Weidstraat 11
IJsselstein
03408-85570

Bloemenboetiek De Boterbloem

Wij verzorgen ook uw
Fleurop-bestellingen

UTRECHTSESTRAAT 58 - IJSSELSTEIN
TELEFOON 03408 - 84466

Specialist in Kleinmontage

Morepro Montfoort

Harmelerwaard 17
Tel. 03483 - 3436
Harmelen

Gasservice
Utrecht/Veenendaal

**GASSPECIALIST
OP ALLE FRONTEN**

Abonnementen - Adviezen - Onderhoud
Ombouw - Reparatie - Vernieuwingen
Accessoires- Aard- en butaangas

DAG- EN NACHTSERVICE

Nu ook eigen
SHOWROOM

met eigen gasapparaten en butaangasaccessoires

Hoofdkantoor Utrecht
Winthontlaan 36-38 030 - 883803
Filiaal Veenendaal
Kerkewijk 126a 08385 - 15544
Showroom Utrecht
van der Mackstraat 2 030 - 433954

**Hotel Restaurant
EPPING**
★★

Ook uw adres voor
KOFFIE met GEBAK

Utrechtsestraat 44 3401CW
IJsselstein 03408-83114

VOOR
TOTO & LOTTO
naar

J.G. HAZENDONK -

Nederlandlaan 64 03408 - 81786

Mr. Schilder NSS

**schildersbedrijf
m. van rooij b.v.**

schilderen
beglazen
spuiten
wandafwerking

Groenedijk 2-3, tel. 82073

IJsselstein

**Marianne
van Rooij**

SPECIALISTE IN
SCHOONHEIDSVERZORGING

Groenedijk 3 - IJsselstein - Tel. 82073

DRUKKERIJ HELVETICA

Voor
al
uw
Handels-
en
Reclamedrukwerk

Ringdijk 1a

- 4132 AD Vianen

- Tel. 03473 - 75162

Wedstrijdsecretaris senioren is hard werken

Geheel onverwacht werd mij verzocht ook een bijdrage te leveren aan deze luxe uitgave van de VVIJ'er ter ere van het zestigjarig jubileum. Het onderwerp was vrij eenvoudig: Wat zijn je ervaringen na een jaar wedstrijdsecretariaat? Hoe was het etc. etc.

Het was toch moeilijker dan ik had verwacht. Persoonlijk zag ik het na enige maanden als een „stage-jaar“. Vallen en opstaan is misschien beter uitgedrukt. Nu was het afgelopen seizoen een „slecht“ jaar. Veel extra bestuursvergaderingen in verband met enkele kwesties, veel blessures bij de hoogste elftallen, veel te lange winterstop, onvoldoende mogelijkheden om in de winterstop met bepaalde elftallen in het ritme te blijven. Naast deze negatieve zaken waren er ook positieve dingen. Indien een w.s. beschikt over goede leiders en grensrechters geeft dat minder werk. Ik kan wel zeggen dat ik over goede elftalvaarders beschikte. Ook de clubscheidsrechters, waar ik altijd een beroep op kon doen. Het kampioenschap van VVIJ 11, de meeste wedstrijden moest jezelf regelen met je collega-wedstrijdsecretarissen. De overige leden van het bestuur die mij altijd hebben gesteund. Ik heb dit jaar geprobeerd zoveel mogelijk de zaak te leiden zoals Jan de Leeuw het altijd deed twee seizoenen geleden. Het was voor mij ook belangrijk om nu wat meer contact te hebben met spelers uit „lagere“ elftallen. VVIJ is niet alleen het 1ste, maar ook 7, 8, 9, 10 en 11 bijv.

Ik hoop dat ik volgend jaar een wat „rustiger“ seizoen krijg, met wat meer kampioenschappen als dat mogelijk is. Het contact tussen mij en de jeugdcommissie blijft zoals die was. Vele malen moesten A-junioren senioren-teams completeren het afgelopen seizoen. Als het komende seizoen al mijn wensen worden vervuld, geheel of gedeeltelijk kan ik het nog wel eens jaren uithouden als w.s. van VVIJ.

De wedstrijdsecretaris

In maart 1981 al de eerste oefenwedstrijd tegen het eerste, we hadden er toen al twee, uitslag 7-0 voor het eerste, maar dat gaf totaal niets. Toch werd het damesvoetbal bij VVIJ niet zo op prijs gesteld in die beginperiode. Men vond en daar waren ook bestuursleden bij dat voetbal een sport was voor mannen en dat moest eigenlijk zo blijven.

Geen goede toekomstvisie zou later blijken.

Met de loop der jaren werd daar toch anders over gedacht toen alras bleek dat de dames zich uitstekend konden aanpassen in een voetbalgemeenschap als VVIJ.

Wat de training betreft kwamen, en dat is op het moment nog zo, de mannen op de eerste plaats.

Damesvoetbal toch nog in die uren die overbleven.

Jammer, waarom.

Ook werd in de beginperiode wat nederig gelachen als damesvoetbal aan de orde was. Maar na een aantal jaren ging dit vanzelf over omreden het damesvoetbal zelf aantoonde dat het ook in een vereniging als VVIJ geaccepteerd diende te worden.

Ik ben op dit moment niet meer actief als keepster van een van de elftallen. Een rugblessure heeft mij genoodzaakt definitief te stoppen. Jammer, ik herinner mij de strijd tussen de keepster I. v. d. Giessen en mijzelf voor een plaats in eerste of tweede. Irene was de beste en heeft dat later en nu nog steeds laten zien.

Ook ben ik nog even bestuurslid, ongeveer een jaar, geweest. Je moest dan uiteraard de belangen van de dames verdedigen. Dat was moeilijk maar nu gaat dit wel beter.

Tot slot zou ik VVIJ in zijn geheel maar een beetje op de eerste plaats het damesvoetbal een zeer fijne toekomst willen wensen en het bestuur willen feliciteren met zijn 60 jaar.

Th. de Jong
Wederik 56

Damesvoetbal deed ook zijn intrede

Het is eigenlijk vanzelf gekomen. Samen met Dit Schrijvers hadden wij wel zin om te gaan voetballen. Ook Nel v. Vliet had daar wel oren naar, dat was in 1981.

Hoe pak je zoiets aan.

Bij VVIJ was het wat moeilijk. Er waren eigenlijk in die beginperiode wel meisjes die voetballen bij de jongens, maar nog geen dames voor een volledig elftal.

Hoe scharrel je dan genoeg dames bij elkaar om toch je zin door te zetten, n.l. alvast 1 elftal dat aan de competitie zou kunnen deelnemen.

We begonnen, in theorie met 24, dit werd 16 en op het laatst 10 dames. Dames die varieerden in de leeftijd van 24 tot en met 37 jaar.

Het toen acterende team bestond uit de dames: Dit Schrijvers, Nel v. Vliet, Gettie Eringard, Els Victoria, Ria v. d. Kley, Dimphy Verkley, Greet v. Doorn, Rina v. d. Bergh, Jose Rozenstraten, Greet de Jong, Jeannet v. Woudenberg en ikzelf.

Frans de Jong als trainer en Co Murk als coach en het elftal in zijn geheel kon beginnen.

In een koude waarin mannen zouden zeggen vanavond maar eens niet, gingen wij aan de slag.

Toch nog te kort aan dames. Dus de scholen benaderd met een pamflet voor nog meer mensen die bereid waren.

Oproepen in de krant enz. enz.

Aktief binnen de jeugd

Ik ben Ton v. Vliet en inmiddels al ongeveer 17 jaar actief lid van VVIJ. Dit jaar bestaat VVIJ dus 60 jaar.

Het feest werd in het weekend van 7-8 juni al gevierd voor de VVIJ-jeugd met een soort zeskamp. In het „water“-ballet heeft de jeugd zich prima vermaakt. Kortom een zeer geslaagd evenement dat perfect was georganiseerd door de jeugdcommissie en door de steun van diverse anderen. Mijn complimenten daarvoor.

Voor de ouderen is er op 14 augustus een feestavond. Deze avond zal zeer zeker slagen neem ik aan. U ziet het wel VVIJ is voor jong en oud en dat al 60 jaar lang. En als u ook iets wil doen voor VVIJ prima, er is altijd plek voor u.

Dus als er de eerste 60 jaar niets van gekomen is dan kan het altijd nog in de volgende 60 jaren.

VVIJ proficiat en nog vele sportieve en gezellige jaren.

T. v. Vliet

Ik ben Erwin uit de E2.
Ik heb al zestig wedstrijden gespeeld voor VVIJ.
Voor mij is het dus dubbel feest.
Ik vind VVIJ een reuze gezellige club en de trainers Ton en Mar zijn pure klasse.
Wat ik allemaal wel niet geleerd heb: hard lopen, koppen, schieten, schijnbewegingen enz.
We maken ook verre reizen, strandvoetbal in Scheveningen en toernooien overal in het land.
Ik heb al heel wat vaantjes, ± 13 vaantjes en 1 medaille, maar nog geen beker, ja ik heb er wel één, maar die is van het zaalvoetbaltoernooi.
Misschien kan ik voor 3 vaantjes 1 beker krijgen, als dit niet lukt, lukt het misschien wel in de D4, daag
Erwin van Wijngaarden

Van de zestig jaar dat VVIJ bestaat ben ik nu twee jaar lid. Deze twee jaar dat ik voetbal heb ik Mar als leider. Het laatste jaar is ook Ton mijn leider.
Het is met trainen en de wedstrijden altijd erg gezellig, ook al verliezen we erg vaak. Maar dat wil niet zeggen dat we de moed verliezen.
We bleven met het elftal goed ons best doen.
Door de aanmoedigen van Mar en Ton en onze inzet, eindigden we met de toernooien zelfs wel eens bij één van de eersten.
Met veel plezier denk ik terug aan mijn E2 elftal, en ik hoop dat mijn volgende seizoenen weer net zo leuk worden.
Johnny Halvemaan

Hoi, ik heet Paul Dik, ik zit in de E2. We hebben vaak verloren in onze competitie.
Maar ik vond het toch een leuke competitie.
Met de toernooien zijn we een keer eerste en drie keer tweede en een keer derde geworden.
De spelletjesdagen vond ik leuk, het leukste vond ik de zeep-helling en daarna het kussengevecht.
Daag.
Paul Dik

*Vader is leider, soms ook met een heel lange ij
Omdat zoonlief voetbalt bij jubilerend VVIJ
Een club die leeft, dat kun je alom merken
Toch wil ik me tot één team beperken
Bepaalt de E2 van het voorbije seizoen
Al wou je ze kopen, nog voor geen miljoen
Lekkere knullen die hun inzet niet verholten*

*Voetbalden zich de noppen van hun zolen
Erwin, de back met een lachende snuit
Rennen kan Marco, sneller dan het geluid
Emiel kan achter, maar zeker ook voor
Niemand is link(s)er dan Bart klinkt in koor
Iedereen vecht als een beer om de bal
Goochelen lijkt ons vaak meer het geval
In het doel staat William de zaken te klaren
Niemand anders dan Arjan doorziet achter de gevaren
Gewaaagd, maar effectief is Remco's bewegen*

*Ijselijk kalm blijft Minguel en wie kan daartegen?
Sebastiaan, de mid-mid met gloedvolle pass
Schijnbewegend is Marco eenieder de baas
En Paul is, echt waar, door niemand te stuiten
Laat Johnny maar beuken van binnen naar buiten
Spits René, die veel en ongelooflijk kan gaan
Tenslotte Jan Hein, die de tegenstander ter plekke laat staan
E2, een team dat voor elke strijd
Is gewapend met de ware mentaliteit
Nerveus en voor vele ouders ogen*

*Zwoegen de boys zonder veel mededogen
En langs de zijlijn staan beide leiders te 'dirigeren'
Schik en voldoening hebben zij van hun heren
Ton, een fijne en stimulerende collega op het veld
Is wat voor kinderen en ouders zeker telt
Groot is dus het spelplezier, voor ons het hoogste goed*

*Ja, het is de voetbaltoekomst waar je het voor doet
Aardigheid moet je erin hebben evenals een beetje tijd
Achteraf zeg je dan volmondig: „Nee, ik heb geen spijt!“
Rollen moet de bal, van jong tot oud, van hoog tot laag
Jarig VVIJ, 't begint eigenlijk pas vandaag
Onze gelukwensen gaan naar alle rood/zwarten
Nog vele sportieve jaren binnen en langs de lijn
Gefeliciteerd dus van harte*

van ex E2-leider
Mar Kappetein
(seizoen 86/87 D4)

De B 4 in het jubileumjaar.

Na afloop van een seizoen blijven allerlei herinneringen achter. Gelukkig spreken de positieve het meest aan. De seizoenstart was moeizaam. Samen met trainer Jos de Vries een elftal opbouwen uit een groep van 15 jongens. Passen, meten en schuiven om iedereen daar te krijgen waarbij het best tot zijn recht komt. Ook in een recreatie-elftal tellen de prestaties. De wil om te winnen was vanaf het begin aanwezig. Een aantal tegenstanders waren beduidend sterker. Dus reorganisatie in onze poule-indeling.
Voetballen tegen nieuwe ingedeelde elftallen met wisselend succes. Mede door een aantal vervelende blessures bleven de prestaties achter, ondanks een uitstekende trainingsinzet van de spelers.
Vervolgens de winterstop. Een regelrechte ramp. Helaas (te) weinig trainingsruimte bij slecht weer. Maar toch hebben de winterstop goed doorstaan.
Na 3 maanden trainen kwamen de resultaten 8 maal winst achter elkaar. Een uitstekende tweede seizoenhelft.
Twee keer per week wedstrijden spelen bracht bracht het gewenste ritme. Terecht zijn wij daardoor als een goede middenmoter geëindigd. Als sluitstuk werd een derde plaats bij het toernooi in Vreeswijk behaald. Als leider ging ik met een kado en een nat pak naar huis.

Jan van den Bosch

AANNEMERS BEDRIJF Toon Peek & Zn.

Specialist in:
renovatie-
nieuwbouw-
onderhouds-
tegel-
vak-
en
rioleringswerk

Tevens boren van vloerventilatie
gaten met diamantboor

Bel 03408 - 82601
- 84960
of
03402 - 66057

KLASSESLAGERIJ DE BRUIN

Voor 9 uur gebeld,
dezelfde dag nog bezorgd.

U vindt bij ons een
uitgebreide sortering voor uw

FONDUE-, GOURMET- of
BARBECUEFEEST.

Benschopperstraat 22 - IJsselstein - Tel. 03408 - 81225

voor uw gemak
alles onder
één dak

RUIME
PARKEER-
GELEGENHEID

Van Berkel
SUPERMARKT

OPENINGSTIJDEN:
Dagelijks van 8.30 - 12.30 en van 13.30 - 18.00 uur.
Vrijdag koopavond tot 21.00 uur.
Zaterdag van 8.30 - 16.00 uur.

TELEVISIEBAAN 102 - IJSELSTEIN - TEL. 03408 - 82505

DOLMANS bv

Bedrijfshuishoudelijke
diensten

- * Dagelijks onderhoud
- * Speciaal onderhoud
- * Gespecialiseerd vloeronderhoud
- * Industrieel schoonmaken
- * Hogedrukreiniging
- * Gevelreinigen/impregneren
- * Glazenwasserij
- * Sanitaire dienstverlening
- * Rekreatieve dienstverlening
- * Bedrijfshuishoudelijke diensten
- * Schoorsteenonderhoud
- * Riolerings

DOLMANS...

onopvallend, maar duidelijk
aanwezig!!!

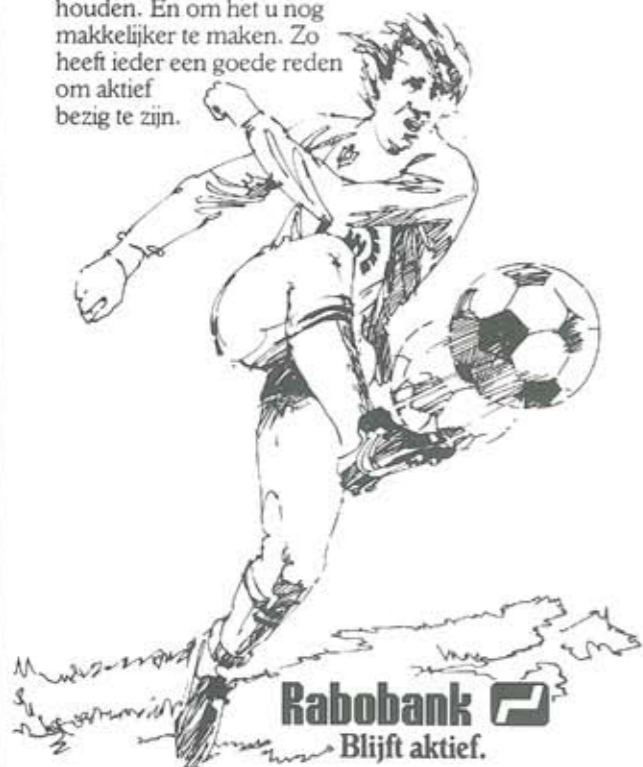
VRAAG INFORMATIE OF
OFFERTE

DOLMANS
Schoonmaakbedrijf en glazen-
wasserij bv - Benschopperweg 4.
3401 BV IJsselstein
Tel. 03408-87424.

Ook wij zitten niet stil...

U houdt niet van stilzitten. De Rabobank evenmin. Ook wij blijven het liefst volop in beweging. Om onze dienstverlening op peil te houden. En om het u nog makkelijker te maken. Zo heeft ieder een goede reden om actief bezig te zijn.

MINI-RESTO-GRILLBAR

Uw speciaal adres voor:

**IJs - Snacks -
Salades -
Belegde broodjes**

en vele andere specialiteiten.

Kortom een zaak waar het goed komen is.

Winkelcentrum Clinckhoeff 7
IJsselstein - Telefoon 83759

Clubhuis vergt tallozen vrije uren

Een mijlpaal in de afgelopen 10 jaar is toch wel de opening van ons eigen clubhuis, vier jaar geleden. Sinds drie jaar maak ik deel uit van de clubhuiscommissie. Die commissie zorgt ervoor dat alles in het clubhuis zo goed mogelijk verloopt. Echter, wij zijn ook maar vrijwilligers, dus wij laten ook wel eens een steekje vallen. Op het ogenblik werken er zo'n 60 vrijwilligers achter de

bar en in de schoonmaakploegen op maandagmorgen. Het keukengebeuren baart echter zorgen, er zijn maar weinig mensen bereid in de keuken te werken.

Versillende verenigingen om ons heen hebben financiële problemen. Onze begroting hebben we nog steeds sluitend kunnen maken dankzij ons clubhuis. Willen we dat zo houden, dan zullen we moeten proberen het in eigen beheer te houden en niet te verpachten.

Velen staan er niet bij stil, maar de afgelopen vier jaar hebben wij geen contributieverhoging gehad, ondanks het wegvallen van de jeugdsubsidie.

Wat me bij VVIJ wel tegen valt is het vele mopperen onder elkaar en het hokjesgebeuren. De een voor de ander denkt dat hij achtergesteld wordt, en waarom? We zijn met zijn allen maar met één ding bezig. Een zo gezellig mogelijke club te houden waar het fijn toeven is voor iedereen, dus zwartkijkers, kijk eens in de spiegel.

Ondanks alles doe ik mijn werk binnen de vereniging met veel plezier en hoop ik er nog een tijd mee door te gaan.

An van Elteren

Verhuizing naar „Groenvliet”

In het bruisende leven van VVIJ heeft de huisvesting altijd een belangrijke rol gespeeld. Op veel plaatsen in IJsselstein hebben de voetballers van VVIJ hun wedstrijden gespeeld. En altijd wanneer de zoveelste verhuizing een feit was, werd de wens uitgesproken dat nu eindelijk de huisvesting van blijvende aard zou zijn. Zo ook in 1966, toen VVIJ, het door burgemeester van der Post geopende, sportpark IJsseloever in gebruik nam.

Een voor die tijd uiterst modern ingerichte accommodatie bestaande uit 5 velden, een verlicht gravelveld, 6 kleedkamers voorzien van een warmwatervoorziening, ruimten voor berging van materialen, een afzonderlijke kleedruimte voor scheidsrechters, 2 urinoirs en zelfs een afzonderlijke ontvangstkamer, welke al snel dienst ging doen als gezamenlijke bestuurskamer. Maar naast dit alles kwam er zelfs een gezamenlijke kantine, toen werd nog niet gesproken van clubhuis, waar Frans Adelaar de pachter van werd.

Frans Adelaar en de kantine, een paar apart, een kleurrijk bezoek zou Frans kunnen schrijven over alles wat daar allemaal is gebeurd, maar wie weet komt dat er nog eens van.

En om nog even terug te komen op het woord „gezamenlijk” naast VVIJ werd ook YFC mede-gebruiker van het geheel.

De gekozen naam IJsseloever was overigens terecht,

want dichters langs de Hollandse IJssel had het sportpark niet kunnen worden aangelegd. Uit foto's van de tijd blijkt, dat VVIJ zich in een warme belangstelling van de IJsselsteinse bevolking mocht verheugen. De begin jaren op IJsseloever liepen parallel met het spelen in de 3e klas. Maar in het seizoen 1968/1969 was het moment daar, dat VVIJ kampioen werd.

Een adembenemend spannend seizoen moest worden afgesloten met een beslissingswedstrijd tegen het gelijk geëindigde Utrechtse Holland. Op 18 mei 1969, op het terrein van BVC te Bilthoven, werd de kroon op het werk gezet. Cor Kop (oud-speler van Holland), er altijd nog trots op, werd de grote matchwinnaar door 2-1 te scoren.

In een speciale kampioenseditie van het Centrum, de R.K.-krant voor IJsselstein, werd alles over de IJsselsteinse helden verhaald. Een grandioze rondrit door IJsselstein, een bomvolle Utrechtsestraat en feest in de hele binnenstad van IJsselstein.

IJsselstein was trots op VVIJ.

Zelfwerkzaamheid heeft bij VVIJ altijd hoog in het vaandel gestaan, IJsseloever was toch nog niet helemaal aangekleed. VVIJ wilde meer, VVIJ wilde een overdekte tribune.

De handen werden uit de mouwen gestoken, een bouwplaat werd gevormd en zie daar in 1972, kon burgemeester Timmermans, een prachtige overdekte tribune voor het publiek toegankelijk stellen. En zelfs hier bleef het niet bij, want later werd dit nog aangevuld met twee fraaie dugouts, terwijl op een lichtmast bij het gravelveld een „Kop”galg met levenslange garantie werd gemonteerd. Met betrekking tot de levenslange garantie straks hierover nog wat meer.

Op het veld ging het VVIJ toch allemaal wat moeilijker af, het spelen in de 2e klas bleek toch te hoog gegrepen, ondanks het potentiële aan spelers vanuit de jeugdafdeling. Een jeugdafdeling die overigens tot zeer grote hoogte steeg mede onder de bezielende leiding van jeugdvoorzitter Gerard Schouten met assistentie van de alom bekende Henk Kwaaitaal. Daar werd dan ook de slogan van „Stoffer” en „Blik” geboren.

voor u

Jon Kapelse
Aktuele Haarmode

IJsselstein, Utrechtsestraat 2, Tel. 03408-81227.
Nieuwegein-Z, W.C. Hoog Zandveld, Tel. 03402-63488

BIJ JON KARELSE MAKEN ZE
MEER WERK VAN UW HAAR

voor jou

Stadsmuseum

IJsselstein

Een oase van rust

In het oude stadhuis

Iedere dag uw groenteman aan de
Weidstraat 13 - IJsselstein

geroprint

FOTOGRAFISCH ZETWERK
HANDELSDRUKWERK
FAMILIEDRUKWERK

Walkade 50

IJsselstein

03408-87222

Op 14 mei 1972 viel voor VVIJ het doek van de 2e klasse, na een 3-1 nederlaag tegen CDN. Maar hier bleef het zelfs niet bij, want ondanks de doorstroming van talentvolle jeugd, volgde degradatie naar de 4e klasse.

Maar wie in 1966 gezegd zou hebben dat ook het verblijf op IJsseloever maar tijdelijk zou zijn, zou door de omstanders vreemd zijn aangekeken. En toch, werd er alweer aan de grondvesten van IJsseloever gesleuteld. De groei van IJsselstein en een daarmee gepaard gaande ontsluiting ten behoeve van het openbaar vervoer resulteerde in een herbestemming van sportpark IJsseloever. De inmiddels al weer gerealiseerde aanleg van de raillijn was er de oorzaak van dat een nieuwe huisvesting voor de gehele voetbal weer aktueel werd.

Maar naast alle problemen rond de herhuisvesting was er natuurlijk ook nog meer. Het was echter niet allemaal rozegeur en maneschijn op IJsseloever. De financiële positie van de gemeente IJsselstein maakte het noodzakelijk bij het sportbedrijf bezuinigingen in te voeren. In het vervolg moesten de verenigingen zelf voor het schoonhouden van de kleedruimten en de belijning van de velden gaan zorgen. Zaken die tot op heden nog steeds voortduren, met dien verstande dat op het stads-kantoor alweer nieuwe plannen in voorbereiding zijn voor een verdergaande zelfwerkzaamheid.

Na vele correspondentie met de gemeente en evenzo vele gesprekken viel uiteindelijk toch het besluit dat het voetbalgebeuren zou worden overgeplaatst naar een nieuw aan te leggen sportpark en IJsseloever een herbestemming kreeg voor korfbal, handbal, hockey en jeu de boules.

Wederom moest een beroep worden gedaan op de zelfwerkzaamheid van de VVIJ-ers. Een gigantisch karwei moest op de schouders worden genomen. Zelfbouw van een eigen clubhuis, de verplaatsing van de overdekte tribune, nieuwe dugouts en een kassa waren vooralsnog de opdracht.

Onder de daadwerkelijke leiding van de toenmalige voorzitter Han van der Horst werd een sloopploeg en een bouwploeg gevormd. Met bloed, zweet en bij sommigen zelfs tranen, vanwege de nostalgische herinneringen, werd het geheel geklaard.

VVIJ had het weer geklaard. Wie nu nog wel eens rondwandelt op het overigens zeer fraaie heringerichte sportpark IJsseloever weet misschien nog dat VVIJ hier ooit voetbalde. Maar nieuwkomers komen niet meer op deze gedachte, of toch, want één symbool herinnert nog aan het voetbal.

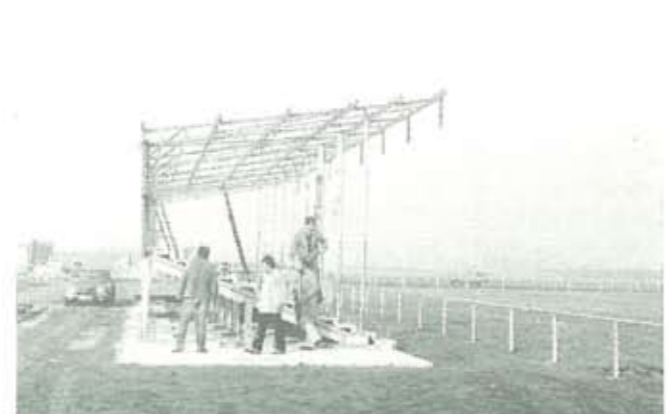
Op de lichtmast bij het gravelveld is de voor het leven gegarandeerde „Kop” galg nog gemonteerd.

Want de sloopploeg van VVIJ kon veel, maar het slopen van de kopgalg was teveel.

Maar hetzelfde geldt natuurlijk ook voor de inmiddels alweer „oude” huisvesting op het overigens nog steeds naamloze „Groenvliet”. Gemeente IJsselstein waar blijft de naamgeving. Wie weet nog dat VVIJ vroeger elders voetbalde?

60 jaar VVIJ zijn voorbij, voor velen een tijd met mooie herinneringen, maar VVIJ blijft de blik richten op de toekomst. Een toekomst op Groenvliet met hopenlijk nog vele sportieve hoogtenpunten voor IJsselstein in het algemeen maar voor VVIJ in het bijzonder.

A. J. Nagtegaal.

*Deze jubileumuitgave is tot stand gekomen met medewerking van
en met dank aan:*

*de jubileumkommissie
gerard kruithof, ontwerp omslag
industrie en middenstand
zij, die materiaal ter beschikking stelden*

